

สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสดีผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

โดย

นางสาวจณิสตา ชีวะบุตร

รหัสนักศึกษา 05580651

สารนิพนธ์เรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอกเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิตผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu
ชื่อนักศึกษา	นางสาวจณิสตา ชีวะบุตร รหัสนักศึกษา 05580651
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คง
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิตผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และโลกทัศน์ของปรสิต มีวิธีศึกษาโดยการดูการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu และศึกษาความคิดและพฤติกรรมของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง โดยใช้แนวความคิดทั้งปรสิตวิทยา แนวความคิดมนุษย์และธรรมชาติ แนวความคิดจริยศาสตร์ และแนวความคิด Post-human เป็นกรอบในการวิเคราะห์โลกทัศน์ต่างๆ ที่ปรากฏ

ผลการศึกษาพบว่า มี 3 โลกทัศน์หลัก คือ 1.โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น กล่าวคือ โลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อปรสิต และโลกทัศน์ที่มนุษย์มีต่อปรสิต เพื่อเปรียบเทียบคุณค่า และความสำคัญที่ต่างกันระหว่างสัตว์ที่ใกล้ชิดกับมนุษย์ และสัตว์ที่เป็นภัยต่อมนุษย์ ส่วน 2.โลกทัศน์ระหว่างปรสิตกับมนุษย์ จะศึกษาจากมุมมองของปรสิตที่ชื่อว่ามิกิ และปรสิตที่ชื่อทามิยะ เรียวโกะ โดยจะเป็น การศึกษามุมมองที่มนุษย์ไม่เคยทราบถึงนิสัยที่แท้จริงที่ซ่อนอยู่ในมุมมองของตน และจะทำให้เข้าใจ ธรรมชาติของมนุษย์มากยิ่งขึ้น สุดท้าย 3.โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ โดยใช้เกณฑ์ของมนุษย์ ทั้งสองฝ่าย คือ มนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรสิต และมนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนปรสิต จากการศึกษาจะ พบว่ามนุษย์ทั้งสองฝ่ายมีโลกทัศน์ที่ต่างกัน และมองว่าบุคคลใดที่มีความคิดไม่เหมือนพวกพ้องของตนคือศัตรู

จากโลกทัศน์ทั้งสามที่ได้กล่าวมานั้น สามารถวิเคราะห์แยกออกไป 3 โลกทัศน์รอง คือ 1. โลกทัศน์คู่ตรงข้าม กล่าวคือ โลกทัศน์ด้านบวก และโลกทัศน์ด้านลบ 2. โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ และ 3. โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งหากศึกษาโลกทัศน์เหล่านี้จะมองเห็นว่าสิ่งมีชีวิตอื่นหรือแม้แต่มนุษย์เองไม่มีสิ่งใดเลวร้าย และสิ่งใดดีเลิศไปเสมอ การมองโลกทัศน์ในหลายๆ มุมจะทำให้เราสามารถเข้าใจสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมถึงมนุษย์ด้วยกันเอง

คำสำคัญ : โลกทัศน์, ปรลิต, โฮสต์, Kiseijuu: Sei no Kakuritsu (寄生獣 セイの確立)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิตผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาตยา อยู่คง ที่กรุณาให้คำปรึกษา คอยชี้แนะแนวทาง และคอยช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น ตลอดจนการปรับปรุงเนื้อหาและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ขึ้นได้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายต่างๆ และกำลังใจ และขอบคุณเพื่อนสนิทหลายคนที่คอยให้คำแนะนำ และให้กำลังใจมาตลอด โดยเป็นแรงผลักดันให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จขึ้นได้

ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

จณิสตา ชีวะบุตร

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	4
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 นิยามศัพท์.....	5
1.7 ขั้นตอนและการดำเนินงาน.....	5
1.8 แผนการเขียนเนื้อหา.....	6
บทที่ 2 แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น.....	12
2.1.1 แนวความคิดเรื่องปรสตีวิทยา.....	12
2.1.2 แนวความคิดเรื่องจริยศาสตร์.....	16
2.1.3 แนวความคิดเรื่องมนุษย์กับธรรมชาติ.....	19
2.1.4 แนวความคิดเรื่อง Post-humanism.....	22

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น	26
2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์กับธรรมชาติ.....	26
2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	28
บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu	30
3.1 ข้อมูลการผลิต	30
3.2 ตัวละคร.....	32
3.2.1 ตัวละครหลัก.....	32
3.2.2 ตัวละครรอง.....	35
3.3 เนื้อเรื่องย่อ.....	37
3.4 วิธีการดำเนินเรื่อง.....	41
3.4.1 การลำดับเรื่อง.....	41
3.4.2 การเริ่มเรื่อง.....	42
3.4.3 การจบเรื่อง.....	43
3.5 สรุปท้ายบท	43
บทที่ 4 การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิต.....	45
4.1 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น.....	45
4.1.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อปรสิต.....	45
4.1.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยง.....	48
4.2 โลกทัศน์ระหว่างปรสิตกับมนุษย์.....	51
4.2.1 โลกทัศน์ของปรสิตที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมิกิ.....	51
4.2.2 โลกทัศน์ของปรสิตที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของทามิยะ เรียวโกะ.....	53

4.3 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์	55
4.3.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรสิต.....	55
4.3.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนปรสิต	58
4.4 สรุปท้ายบท	60
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	62
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	62
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	63
5.2.1 โลกทัศน์ที่สื่อถึงสุขภาพ	63
5.2.2 โลกทัศน์ที่สื่อถึงเทคโนโลยีและวิทยาการ.....	63
5.2.3 โลกทัศน์ที่สื่อถึงประโยชน์นิยม	64
5.2.4 โลกทัศน์ของผู้ผลิตการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu	64
5.3 ข้อเสนอแนะของผลการวิจัย	65
บรรณานุกรม.....	66
ประวัติย่อผู้วิจัย	68
แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคินพนธ์.....	69

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 แสดงกรอบการศึกษาและการวิเคราะห์.....	29
ภาพที่ 2 ไปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu.....	30
ภาพที่ 3 ไปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu.....	31
ภาพที่ 4 อีซีมิ ซินอิจิ.....	32
ภาพที่ 5 มิกิ.....	33
ภาพที่ 6 ทามิยะ เรียวโกะ.....	33
ภาพที่ 7 มุรานะ ซาโตมิ.....	34
ภาพที่ 8 อีซีมิ โนบุกะ.....	35
ภาพที่ 8 อูระกะมิ.....	35
ภาพที่ 9 ฮิโรคาวะ ทาเคชิ.....	36
ภาพที่ 10 โกะโต.....	36

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ.....	37-41
--	-------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ใหญ่หลายคนอาจมองว่าการ์ตูนเป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่เด็กๆ หรือเป็นสิ่งที่ใครหลายคนมองว่าไร้สาระ ในทางตรงกันข้าม ปัจจุบัน การ์ตูนญี่ปุ่นถือเป็นอุตสาหกรรมหลักด้านหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวนมหาศาล ซึ่งประเทศญี่ปุ่นเองได้พัฒนาอุตสาหกรรมการ์ตูนเรื่อยมาจนอยู่ในระดับสูง อาจกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมการ์ตูนที่เป็นกระแสไปทั่วโลกนั้นเป็นผลจากการพัฒนานโยบาย Cool Japan อีกด้วย

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2017) กล่าวถึงนโยบาย Cool Japan ว่า จากวิกฤตเศรษฐกิจฟองสบู่ช่วงต้นทศวรรษที่ 90 และปัญหาประชากรลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของญี่ปุ่นหยุดชะงักมาเป็นเวลาระยะเวลา 20 กว่าปี ประกอบกับการแข่งขันจากต่างประเทศที่มีความรุนแรง ทำให้ญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมการผลิต จำเป็นต้องหาอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้กลับมาเข้มแข็งอีกครั้ง

รัฐบาลญี่ปุ่นได้เห็นตัวอย่างความสำเร็จในการสร้างกระแส K-POP ของสาธารณรัฐเกาหลีที่มีการส่งออกวัฒนธรรมของประเทศในรูปแบบละคร ภาพยนตร์ และดนตรี ผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ ซึ่งประสบความสำเร็จและสามารถสร้างรายได้อย่างมหาศาล ดังนั้น ประเทศญี่ปุ่นเองซึ่งมีจุดแข็งทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง จึงได้พัฒนานโยบาย Cool Japan เพื่อสร้างให้เป็นกลไกในการขยายตลาดสินค้าและบริการออกสู่ต่างประเทศ ผ่านวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่นในรูปแบบของแฟชั่น เกม การ์ตูน อาหาร หรือที่เรียกว่า อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (อังกฤษ: Creative Industry)

นโยบาย Cool Japan เป็นนโยบายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศ โดยใช้จุดเด่นของสินค้าและบริการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะไปใช้ในการสร้างฐานการตลาดในต่างประเทศ เพื่อเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังประเทศญี่ปุ่นและเกิดการบริโภคภายในประเทศเพิ่มขึ้น

ส่วนสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ นั้น ไม่เพียงแต่ดูแลเฉพาะการสร้างสรรค์ในเทคโนโลยีการผลิตเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสร้างสรรค์ในส่วนของธุรกิจ ชุมชน วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งถ่ายทอดสู่ผลิตภัณฑ์ได้อย่างลงตัว ทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ มีผลกระทบกับความรู้สึกของผู้บริโภคในด้านความมีคุณค่าของผลิตภัณฑ์

ปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการ์ตูนของประเทศญี่ปุ่นมีการพัฒนามากขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะประเทศญี่ปุ่นการ์ตูนถือเป็นศิลปะที่สวยงามแขนงหนึ่ง และเป็นสื่อสำคัญในการส่งออกวัฒนธรรมให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ประกอบกับความมีเอกลักษณ์ของลายเส้นในการวาดที่แตกต่างออกไปจากชาติอื่น กล่าวคือ การวาดที่ผิดสัดส่วนตามสรีระของมนุษย์ เช่น ดวงตากกลมโต คางแหลม ส่วนหัวขนาดใหญ่กับช่วงลำตัว สีส้มและทรงผมที่ไม่เป็นธรรมชาติ แต่ก็ไม่ใช่ทุกเรื่องที่ว่าละครมีสัดส่วนผิดปกติหรือพฤติกรรมแปลกๆ

นอกจากนี้อุตสาหกรรมการ์ตูนของญี่ปุ่นไม่ได้เจาะกลุ่มเฉพาะแค่เด็กอย่างเดียว การ์ตูนญี่ปุ่นที่ผลิตออกมามีหลากหลายแนวไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้ แนวความรักโรแมนติก แนวโศกนาฏกรรม ตลอดจนแนวรกร่วมเพศ ทำให้การ์ตูนญี่ปุ่นได้รับความนิยมจากคนทุกเพศทุกวัยไปตามความชอบของแต่ละบุคคล

เนื้อหาในการ์ตูนญี่ปุ่นไม่ได้มีเนื้อหาเพื่อมอมเมาเยาวชนอย่างเดียวเท่านั้น ทว่าการ์ตูนบางประเภท หรือบางเรื่องได้ให้ข้อคิดต่างๆ มากมาย รวมไปถึงแนวคิดทางปรัชญา ศาสนา สังคม ประเพณี วัฒนธรรม โดยการ์ตูน ถือเป็นสื่อที่สามารถนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ให้กับผู้รับสารแล้วเข้าใจเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้ง่ายและรวดเร็ว เพราะด้วยคุณสมบัติของการ์ตูนโดยผ่านเนื้อหาจากตัวละคร รวมไปถึงเนื้อหาเชิงด้านวัฒนธรรม อีกทั้งการ์ตูนยังเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจ สภาพสังคมและชีวิตบุคคลในสังคมนั้น

Kiseijuu: Sei no Kakuritsu หรือ ปรสิตรัจฉาน เป็นการ์ตูนญี่ปุ่นที่ทำมาจากหนังสือการ์ตูนทำยอดขายได้ถึง 11 ล้านเล่มในประเทศญี่ปุ่น เขียนและวาดโดย ฮิโตชิ อิวาซากิ ถูกตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1995 โดยสำนักพิมพ์โคดันฉะ ซึ่งประเทศไทยได้ซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์คอมิกส์ จึงทำให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของคนไทย

เนื้อหาที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ที่ค่อนข้างน่าเชื่อถือ อารมณ์ของขวัญแนวเอเลี่ยนบุกโลก การต่อสู้ ประเด็นอ่อนไหวในความรักต่างเพศ และครอบครัว รวมไปถึงแนวคิดทางปรัชญาระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ทำให้การ์ตูนเรื่องนี้ยังคงได้รับความนิยมและเป็นที่พูดถึงกันจนถึงปัจจุบัน

เรื่องราวของการ์ตูนเรื่องนี้เกี่ยวกับเด็กหนุ่มชื่อ อิซุมิ ซินอิจิ ถูกสิ่งมีชีวิตจากต่างดาวที่มารูปแบบของปรสิตซอนโซ่เข้าร่างกายหมายจะยึดสมอง และคุกคามมนุษยชาติ แต่ตัวปรสิตเกิดทำพลาดไม่สามารถซอนโซ่เข้าไปยึดสมองของซินอิจิได้ จึงได้ย้ายไปซอนที่มีอชวาของเด็กหนุ่มแทน ปรสิตตัวนั้นมีนิสัยข่างเรียนรู้อยู่ และตั้งชื่อให้ตัวเองว่า “มิกิ” (ญี่ปุ่น: 右) ที่แปลว่า ขวา ในภาษาญี่ปุ่น ทั้งสองตัดสินใจที่จะอยู่ร่วมกัน และร่วมต่อสู้เพื่อป้องกันการถูกทำร้ายจากปรสิตตัวอื่น

ปรสิตเดรัจฉานถูกสร้างขึ้นในรูปแบบอะนิเมะ (ญี่ปุ่น: アニメ) หรือแอนิเมชัน กำกับโดย ชิ มิซึ เคนอิจิ และออกอากาศวันที่ 8 ตุลาคม ปี ค.ศ. 2014 ถึงวันที่ 25 มีนาคม ปี ค.ศ. 2015 จำนวน 24 ตอน ได้รับความนิยมอย่างมาก อีกทั้งยังได้ประกาศทำเป็นภาพยนตร์ภาคคนแสดง (อังกฤษ: Live Action) กำกับโดย ยามาซากิ ทาเคชิ โดยแบ่งเป็น 2 ภาค และประเทศได้นำภาพยนตร์เรื่องนี้เข้ามาฉายในวันที่ 7 พฤษภาคม ปี ค.ศ. 2015 ในปีเดียวกันนั้น ภาคที่ 2 เข้าฉายเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม

เมื่อผู้วิจัยได้ทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu หรือ ปรสิตเดรัจฉานแล้ว พบว่า การ์ตูนเรื่องนี้ให้มากกว่าความสนุกสนาน และความเพลิดเพลิน โดยข้อคิดและปรัชญาที่สอดแทรกเข้ามาในแต่ละตอน ทำให้ผู้วิจัยใคร่ที่จะศึกษาแนวคิดทางปรัชญา และข้อคิดที่ปรากฏในเรื่องผ่านพฤติกรรมของตัวละคร อีกทั้งการเสียดสีพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน ทำให้ตระหนักถึงการดำรงชีวิตของมนุษย์ว่าการที่ตนยกตัวเองเป็นสัตว์ประเสริฐ แท้จริงแล้วมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่โหดร้ายที่สุดหรือไม่ ดังคำกล่าวในการ์ตูนของตัวละครที่ชื่อมิกิ ปรสิตที่อยู่กับซินอิจิว่า “ซินอิจิ ฉันเปิดพจนานุกรมคำว่าปิศาจดูแล้ว รู้สึกว่าสิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดก็เห็นจะเป็นมนุษย์เสียเอง”

ปรสิตที่ปรากฏในเรื่องไม่ได้บอกว่าพวกมันมาจากที่ใด เป็นตัวอะไร หรือแม้แต่จุดประสงค์ที่พวกมันมายังโลกมนุษย์นั้น พวกมันต้องการอะไร มีเพียงแต่ได้รับคำสั่งตามคำบอกเล่าของหนึ่งในปรสิตที่สามารถยึดสมองของผู้หญิงที่ชื่อทามิยะ เรียวโกะ ที่กล่าวว่า “ตอนที่ฉันฟักตัวในสมองของมนุษย์ก็ได้รับ

คำสั่งมาอย่างหนึ่ง นั่นก็คือการจับสัตว์ประเภทนี้กินซะ” ซึ่งปรสิดในความหมายของการ์ตูนเรื่องนี้ อาจเป็นตัวแทนของ “ธรรมชาติ” และการที่มนุษย์เป็นอาหารของปรสิดถือเป็นการคืนสมดุลให้กับธรรมชาติได้หรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และโลกทัศน์ของสิ่งมีชีวิตอื่น

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยแนวความคิดการดำรงชีวิตของมนุษย์และปรสิดผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ผู้วิจัยขอกำหนดขอบเขตในการศึกษาด้วยการศึกษาผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu เป็นจำนวน 24 ตอน โดยศึกษาโลกทัศน์ของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ศึกษาบทความที่เกี่ยวข้องกับการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

1.4.2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญา ไม่ว่าจะเป็นเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์

1.4.3 วิเคราะห์แนวคิด และพฤติกรรมของตัวละครในเรื่อง ฉบับอนิเมชันจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ต่างๆ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการคิด และเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งมีชีวิตอื่นที่นอกเหนือจากมนุษย์

1.5.2 มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาที่สอดแทรก โดยใช้การ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu เป็นกรณีศึกษา

1.5.3 ได้ฝึกทักษะการค้นคว้าข้อมูล การรวบรวม และการสังเคราะห์ ตลอดจนการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้แนวความคิดมาประกอบการวิเคราะห์

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 โลกทัศน์ หมายถึง การมองเห็นโลก การรับรู้โลก การที่คนแต่ละคนตีความสิ่งต่าง ๆ ในโลก หรือมองว่าสรรพสิ่งในโลกมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า world view

1.6.2 ปรสิต หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ต้องพึ่งโฮสต์เพื่อเป็นที่พักอาศัยและแหล่งอาหารโดยที่ไม่ได้สร้างประโยชน์ใดๆ แก่โฮสต์

1.6.3 โฮสต์ หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ได้รับปรสิตเข้าสู่ร่างกาย เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหาร ให้กับพวกปรสิต

1.6.4 Kiseijuu: Sei no Kakuritsu (寄生獣 セイの確立) อ่านว่า คิเซจู: เซโนะคาคุริสึ

1.6.4.1 寄生獣 (คิเซจู) หมายถึง ปรสิตเดรัจฉาน

1.6.4.2 セイの確立 (เซโนะคาคุริทสึ) แปลมาจากแนวคิดปรัชญาของ “คานท์” ที่สื่อความหมายถึง สิ่งที่อยู่บนจุดสูงสุดของห่วงโซ่อาหารจะไม่เป็นเช่นนั้นอีก

1.7 ขั้นตอนและการดำเนินงาน

1.7.1 วางแผนในการค้นคว้าข้อมูลและระยะเวลาในการทำวิจัย

1.7.2 ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและค้นคว้าข้อมูลจากสื่อที่เกี่ยวข้องกับวิจัย

1.7.3 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโลกทัศน์ของทั้งมนุษย์และปรสิติไม่ว่าจะเป็นในด้านของปรสิติวิทยา แนวคิดจริยศาสตร์ และ แนวคิด Post-humanism

1.7.4 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.7.5 นำข้อมูลที่วิเคราะห์มาเรียบเรียงในรูปแบบของวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน 9 เดือน									
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	ม.ค.	
1.ทบทวนวรรณกรรม	←————→									
2.ดำเนินการวิจัย					←————→					
3.วิเคราะห์ข้อมูล					←————→					
4.อภิปรายผล								↔		
5.การจัดทำรายงาน								↔		

1.8 แผนการเขียนเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิติผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu” มีเนื้อหาทั้งหมด 5 บทดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.4 วิธีการดำเนินวิจัย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 โลกทัศน์

1.6.2 ปรสิต

1.6.3 โฮสต์

1.6.4 Kiseijuu: Sei no Kakuritsu (寄生獣 セイの確立)

1.7 ขั้นตอนและการดำเนินงาน

1.8 แผนการเขียนเนื้อหา

บทที่ 2 แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น มีทั้งหมด 4 แนวคิด คือ

2.1.1 แนวความคิดเรื่องปรสิตวิทยา

2.1.2 แนวความคิดเรื่องจริยศาสตร์

2.1.3 แนวความคิดเรื่องมนุษย์กับธรรมชาติ

2.1.4 แนวความคิดเรื่อง Post-humanism

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น มี 1 หัวข้อ คือ

2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์กับธรรมชาติ

บทที่ 3 ข้อมูลทั่วไปของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

3.1 ข้อมูลการผลิต

3.2 ตัวละคร

3.2.1 ตัวละครหลัก

3.2.2 ตัวละครรอง

3.3 เนื้อเรื่องย่อ

3.4 วิธีการดำเนินเรื่อง

3.4.1 การลำดับเรื่อง

3.4.2 การเริ่มเรื่อง

3.4.3 การจบเรื่อง

3.5 สรุปท้ายบท

บทที่ 4 การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิต

4.1 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น

4.1.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อปรสิต

4.1.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.1.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.1.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.1.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.1.1.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านลบ

4.1.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยง

4.1.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.1.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.1.2.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.1.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.1.2.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านบวก

4.2 โลกทัศน์ระหว่างปรสติดกับมนุษย์

4.2.1 โลกทัศน์ของปรสติดที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมิถิ

4.2.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.2.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.2.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.2.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.2.1.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านลบ

4.2.2 โลกทัศน์ของปรสติดที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของทามิยะ เรียวโกะ

4.2.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.2.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.2.2.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.2.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.2.2.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านบวก

4.3 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

4.3.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรสิต

4.3.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.3.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.3.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.3.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.3.1.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านบวก

4.3.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุน

ปรสิต

4.3.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.3.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

4.3.2.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

4.3.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

4.3.2.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านลบ

4.4 สรุปท้ายบท

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 โลกทัศน์ที่สื่อถึงสุขภาพ

5.2.2 โลกทัศน์ที่สื่อถึงเทคโนโลยีและวิทยาการ

5.2.3 โลกทัศน์ที่สื่อถึงประโชชน์นิยม

5.2.4 โลกทัศน์ของผู้ผลิตการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

5.3 ข้อเสนอแนะของผลการวิจัย

บทที่ 2

แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิตผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะใช้ข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และข้อมูลสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องเป็นเอกสารประกอบการวิเคราะห์ทบทวนโลกทัศน์ของตัวละคร สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น มีทั้งหมด 4 แนวคิด คือ

2.1.1 แนวความคิดเรื่องปรสิตวิทยา

2.1.2 แนวความคิดเรื่องจริยศาสตร์

2.1.3 แนวความคิดเรื่องมนุษย์กับธรรมชาติ

2.1.4 แนวความคิดเรื่อง Post-humanism

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น มี 1 หัวข้อ คือ

2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวกับมนุษย์กับธรรมชาติ

2.1 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น

2.1.1 แนวความคิดเรื่องปรสิตวิทยา

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ไม่ปรากฏปี) เขียนบทความ “ปรสิตวิทยา (Parasitology) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต 2 ชนิด ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งอาศัยและทำให้เกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่งที่อยู่ร่วมกัน หรือเป็นสิ่งมีชีวิตที่รับประโยชน์จากสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่ง เรียกสิ่งมีชีวิตนี้ว่า ปรสิต (parasite) และเรียกสิ่งมีชีวิตที่ได้รับอันตรายหรือเสียประโยชน์ว่า เจ้าบ้านหรือโฮสต์ (host) เช่น พยาธิปากขอที่อาศัยอยู่ในลำไส้ของคน พยาธิตัวเต็มวัยใช้

ปากยึดเกาะดูดเลือดจากผนังลำไส้เป็นอาหาร ทำให้คนเป็นโรคโลหิตจางได้ เราเรียกพยาธิปากขอว่าเป็นปรสิต และคนเป็นเจ้าของบ้าน

การอาศัยอยู่ร่วมกันแบบปรสิตนี้ พบได้ทั้งในพืชและสัตว์ ปรสิตอาจจะเป็นไวรัส ริกเกตเซีย แบคทีเรีย โปรโตซัว หนอนพยาธิ แมลง เห็บ หิด และไร ฯลฯ

ความสัมพันธ์ระหว่างโฮสต์และปรสิต

ปรสิตชนิดหนึ่งๆ ไม่สามารถอาศัยอยู่ในโฮสต์ได้ทุกชนิด ปรสิตแต่ละชนิดมีความเฉพาะต่อโฮสต์ต่างกัน บางชนิดสามารถอาศัยอยู่บนโฮสต์ชนิดเดียวเท่านั้น บางชนิดก็สามารถอาศัยอยู่ในโฮสต์หลายชนิด และบางชนิดระยะตัวอ่อนอาศัยอยู่บนโฮสต์ชนิดหนึ่ง เมื่อเจริญขึ้นมาอีกระยะหนึ่งจะต้องเข้าไปอาศัยอยู่ในโฮสต์อีกชนิดหนึ่ง เมื่อตัวเต็มวัยก็ต้องอาศัยอยู่ในโฮสต์อีกชนิดหนึ่ง เช่น

- พยาธิไส้เดือน (*Ascaris lumbricoides*) เป็นพยาธิตัวกลมของคนที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตัวเต็มวัยจะพบอยู่ในลำไส้เล็กของคนเท่านั้นเพราะพยาธิไส้เดือนมีคนเป็นโฮสต์เพียงชนิดเดียว

- พยาธิใบไม้ตับ (*Opisthorchis viverrini*) เป็นพยาธิตัวแบนตัวเต็มวัยอาศัยในท่อน้ำดีของตับคนตัวอ่อนระยะแรกเจริญอยู่ในหอยน้ำจืดตระกูลบิโทเนีย (*Bithynia*) ตัวอ่อนระยะที่สองเป็นระยะติดต่ออาศัยอยู่ในปลาน้ำจืดตระกูลปลาเกล็ดขาว (*Cyprinus id fish*) เมื่อคนบริโภคปลาที่มีตัวอ่อนระยะติดต่อแบบดิบ ๆ หรือดิบ ๆ สุก ๆ ตัวอ่อนระยะติดต่อจะเข้าไปเจริญในท่อน้ำดีของตับคนได้และยังสามารถพบพยาธิชนิดนี้อยู่ในตับสุนัขและแมวได้ด้วยวงจรชีวิตของปรสิตประกอบด้วยระยะต่างๆมากกว่าหนึ่งระยะเช่นพวกโปรโตซัวมีระยะโทรโพลอยท์ (*trophozoite*), ซีสต์ (*cyst*), และตัวเต็มวัย (*adult*) พยาธิใบไม้อกไข่ (*egg*) ไข่จะเจริญเป็นตัวอ่อนระยะไมราซิเดียม (*miracidium*), สปอโรซีสต์ (*sporocyst*), รีเดีย (*redia*), เซอร์คาเรีย (*cercaria*), เมตาเซอร์กาเรีย (*metacercaria*) และตัวเต็มวัยแต่ละระยะของตัวอ่อนจะเจริญในโฮสต์ต่างกันทำให้มีการแบ่งชนิดของโฮสต์และปรสิตได้ดังนี้

โฮสต์จำเพาะ (*definitive host*) คือโฮสต์ที่ยอมให้ตัวเต็มวัยของปรสิตหรือระยะที่เจริญเติบโตเต็มที่และมีการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศ (*Sexual reproduction*) อาศัยอยู่เช่นพยาธิปากขอ (*Necator americanus*) คือมีคนเป็นโฮสต์จำเพาะตัวเต็มวัยอาศัยอยู่ในลำไส้เล็กของคน

โฮสต์ตัวกลาง (intermediate host) คือโฮสต์ที่ยอมให้ตัวอ่อนของปรสิตหรือปรสิตระยะที่มีการสืบพันธุ์แบบไม่อาศัยเพศ (asexual reproduction) อาศัยอยู่เช่นคนเป็นโฮสต์ตัวกลางของเชื้อมาลาเรีย (*Plasmodium falciparum*) เพราะมีการเจริญของเชื้อแบบไม่อาศัยเพศภายในร่างกายคนปรสิตบางชนิดมีระยะตัวอ่อนหลายระยะแต่ละระยะต้องเจริญในโฮสต์ที่ต่างชนิดกันจึงแบ่งชนิดของโฮสต์ตัวกลางตามระยะที่ตัวอ่อนอาศัยอยู่คือ

โฮสต์ตัวกลางชนิดที่ 1 (1st intermediate host) คือโฮสต์ที่ยอมให้ตัวอ่อนปรสิตระยะแรกอาศัยอยู่

โฮสต์ตัวกลางชนิดที่ 2 (2nd intermediate host) คือโฮสต์ที่ยอมให้ตัวอ่อนปรสิตระยะที่สองอาศัยอยู่เช่นพยาธิตัวตืด (Opisthorchis viverrini) มีคนเป็นโฮสต์จำเพาะโดยตัวเต็มวัยเจริญอยู่ในท่อน้ำดีและทางเดินน้ำดีของตับคนตัวอ่อนระยะแรกเจริญเติบโตในหอยน้ำจืดตระกูลปลาเทโพเรียเรียกหอยนี้ว่าเป็นโฮสต์ตัวกลางชนิดที่ 1 ตัวอ่อนระยะที่ 2 เป็นระยะติดต่อก่อน (Infective stage) เจริญเติบโตในปลาจืดตระกูลปลาเกล็ดขาว (Cyprinoid fish) เรียกปลาเหล่านี้ว่าเป็นโฮสต์ตัวกลางชนิดที่ 2

โฮสต์กักตุน (reservoir host) คือโฮสต์ที่เป็นที่อยู่ของปรสิตชนิดเดียวกับโฮสต์จำเพาะแต่ไม่ทำให้เกิดโรคในโฮสต์นั้นและเป็นแหล่งแพร่เชื้อทำให้วงจรชีวิตของปรสิตครบวงจรสามารถติดต่อกันสู่โฮสต์จำเพาะได้เช่นพยาธิตัวตืด (Opisthorchis viverrini) มีคนเป็นโฮสต์จำเพาะแต่มีสุนัขและแมวเป็นโฮสต์กักตุน

โฮสต์โดยบังเอิญ (accidental host) คือโฮสต์ที่ไม่ใช่โฮสต์จำเพาะของปรสิตนั้นบังเอิญได้รับปรสิตชนิดนั้นเข้ามาอยู่ในร่างกายโดยปรสิตนั้นไม่สามารถเจริญเป็นตัวเต็มวัยได้เช่นคนได้รับพยาธิตัวจิ๊ด (*Gnathostoma spinigerum*) เข้าไปโดยบังเอิญโดยการกินอาหารแบบดิบ ๆ หรือดิบๆสุก ๆ ที่มีตัวอ่อนระยะติดต่อก่อนเปื้อนอยู่โดยปกติตัวเต็มวัยของพยาธิตัวจิ๊ดอาศัยอยู่ในกระเพาะอาหารของสุนัขเสือและแมวเมื่ออยู่ในร่างกายของคนก็ไม่เจริญเป็นตัวเต็มวัย Piratenie lost (transport host, transfer host) คือโฮสต์ที่ยอมให้ปรสิตอาศัยอยู่โดยไม่มีการเจริญเติบโตเพิ่มจำนวนปรสิตสามารถอยู่กับโฮสต์นั้นได้ตลอดเวลาที่โฮสต์นั้นมีชีวิตและสามารถติดต่อกันเข้าโฮสต์จำเพาะเจริญเป็นตัวเต็มวัยได้โดยธรรมชาติปรสิตไม่จำเป็นต้องอาศัยโฮสต์ชนิดนี้ก็สามารถเจริญเติบโตจนครบวงจรชีวิตได้

วิธีการเข้าสู่โฮสต์

ตัวอ่อนระยะติดต่อของปรสิตจะเข้าสู่โฮสต์และทำให้เกิดโรคจะต้องเข้าสู่โฮสต์ถูกช่องทางและวิธีการแต่ถ้าเข้าผิดช่องทางหรือผิดวิธีการจะไม่สามารถเจริญเติบโตต่อไปได้วิธีการหรือช่องทางที่ระยะติดต่อจะทำให้เกิดการติดเชื้ขึ้นคือ

- ทางปาก โดยการกินไข่หรือตัวอ่อนระยะติดต่อที่ปนเปื้อนไปกับอาหารหรือน้ำที่รับประทานเข้าไปโดยตรงเช่นพยาธิไส้เดือนทางจมูกโดยการหายใจเอาไข่พยาธิระยะติดต่อเข้าไป
- ทางจมูก ผ่านเข้าปากลงสู่ไส้เช่นไข่พยาธิเข็มหมุด
- ทางผิวหนัง โดยการที่ตัวอ่อนพยาธิระยะติดต่อไชเข้าตามผิวหนังได้โดยตรงเช่นพยาธิปากขอและพยาธิใบไม้เลือด 1 ทางอวัยวะสืบพันธุ์ไข่พยาธิระยะติดต่อเข้าสู่ร่างกายของโฮสต์
- ทางอวัยวะสืบพันธุ์ โดยการสัมผัสและพยาธิสามารถเจริญเติบโตอยู่ในอวัยวะสืบพันธุ์ได้เช่น *Trichomonas vaginalis* และพยาธิเข็มหมุด
- ทางสายรก เด็กในครรภ์ได้รับเชื้อปรสิตผ่านทางสายรกของมารดาเข้าสู่ร่างกายเช่นโรคมาลาเรีย

อาการทางคลินิกจากปรสิต

ความรุนแรงของโรคปรสิตจะมีอาการมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ

1. ชนิดของปรสิตปรสิตบางชนิดทำให้เกิดโรคและบางชนิดก็ไม่ทำให้เกิดโรคซึ่งถ้าเป็นชนิดที่ไม่ทำให้เกิดโรคก็จะมีอาการ
2. ขนาดของปรสิตปรสิตขนาดใหญ่จะทำให้เกิดอาการมากกว่าขนาดเล็ก
3. จำนวนของปรสิตปรสิตจำนวนมากจะทำให้เกิดอาการได้มากและถ้ามีจำนวนน้อยก็จะเกิดอาการน้อย
4. อวัยวะของโฮสต์ถ้าเป็นอวัยวะที่สำคัญจะมีอาการมากเช่นสมองหัวใจ เป็นต้น
5. ความเป็นอยู่ของโฮสต์ถ้าโฮสต์อ่อนแอหรือมีโรคอยู่แล้วได้รับเชื้อปรสิตเพียงเล็กน้อยก็ทำให้เกิดมีอาการมากได้
6. ความไวต่อเชื้อปรสิตของโฮสต์โฮสต์ที่มีความไวต่อเชื้อปรสิตมากก็มีอาการมากได้
7. ภูมิคุ้มกันของโฮสต์ต่อปรสิตส่วนมากโฮสต์ที่มีอายุมากจะมีภูมิคุ้มกันต่อปรสิตมากกว่าโฮสต์ที่มีอายุน้อย

บทบาทของปรสิตต่อโฮสต์

ปรสิตเมื่อเข้าสู่โฮสต์จะเข้าไปอยู่ในอวัยวะที่จำเพาะสำหรับปรสิตแต่ละชนิดมีการเจริญเติบโตในโฮสต์ทำอันตรายต่อโฮสต์ทำให้โฮสต์เกิดโรคบทบาทของปรสิตที่ทำให้โฮสต์เกิดโรคอาจแบ่งออกได้หลายวิธีคือ

1. การแย่งอาหาร (robbing effects) ปรสิตที่อยู่ในโฮสต์จะแย่งกินอาหารจากโฮสต์ที่มันอาศัยอยู่เพื่อการเจริญเติบโตของปรสิตเองเช่นพยาธิไส้เดือนจะแย่งกินโปรตีนในสาไส้เล็กของโฮสต์ทำให้โฮสต์เกิดอาการขาดอาหารได้

2. การเสียหายโดยตรง (direct injurious effects) จะทำให้เกิดการเสียหายต่ออวัยวะที่ปรสิตอาศัยอยู่โดยตรงเช่นพยาธิปากขอใช้ฟันกัดผนังสาไส้เพื่อดูดสารอาหารจากเลือดพยาธิไส้เดือนจะทำให้เกิดอุตันสาไส้หรืออาจจะไปทะลุผนังสาไส้ได้ ฯลฯ

3. อาการแพ้ (allergic reaction) ตัวปรสิตหรือสารที่ปรสิตสร้างออกมาจะทำให้เกิดอาการแพ้เช่นลมพิษหอบหืดได้

4. การเสียหายโดยทางอ้อม (Indirect injurious effects) การติดเชื้อจากเชื้อชนิดอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นหลังจากการเสียหายโดยตรงเช่นการเกิด secondary infection จากเชื้อแบคทีเรียในสาไส้หลังจากที่พยาธิปากขอใช้ปากขอกัดบริเวณสาไส้ นั้นทำให้สาไส้เกิดการอักเสบ

จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับปรสิตวิทยา ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และปรสิต กล่าวได้ว่าปรสิตจำเป็นต้องมีโฮสต์ในการดำรงชีวิต เนื่องจากเป็นสิ่งมีชีวิตที่ไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง ปรสิตบางชนิดก็ต้องคอยเปลี่ยนโฮสต์ไปเรื่อยๆ ตามระยะฟักตัว สิ่งมีชีวิตที่ปรากฏในการตอนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ก็มีวิธีการเข้าไปอาศัยในร่างโฮสต์แฉกเช่นปรสิต นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงโรคภัยที่มากับปรสิต

2.1.2 แนวความคิดเรื่องจริยศาสตร์

C.E.M. JOAD (2521) เขียนหนังสือเรื่อง PHILOSOPHY กล่าวถึงจริยศาสตร์ ทฤษฎีปรนัยในจริยศาสตร์ กล่าวคือ เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่า “สิ่งนี้ถูก” หรือ “สิ่งนี้ดี” ใครๆ ก็ยอมเข้าใจได้ตีว่า ข้าพเจ้าตั้งใจจะยืนยันลักษณะถูกและลักษณะดีเป็นลักษณะของสิ่งนี้ ในทำนองเดียวกับเมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่า “ตู้ไปรษณีย์

มีสีแดง” ใครๆ ก็ยอมเข้าใจว่าข้าพเจ้าตั้งใจจะยืนยันความมีสีแดงเป็นลักษณะของตู้ไปรษณีย์ เมื่อเป็นเช่นนี้ หากข้าพเจ้ากล่าวว่า สิ่งนี้มีลักษณะถูก ในเมื่อมันไม่มี หรือคิดว่ามันไม่มีในเมื่อมันมี ต้องนับว่าข้าพเจ้าผิด เช่นเดียวกับเมื่อข้าพเจ้าคิดว่า $3+2 = 7$ ก็ผิด บางคนตัดสินใจไม่สู้พลาดในปัญหาศีลธรรม จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้สึกไว และกว้างขวางลึกซึ้งในปัญหาศีลธรรม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เขาเป็นผู้มีความสามารถมองทะลุปรุโปร่ง รู้จักแยกแยะดีชั่ว เห็นธรรมะในที่มิอยู่จริง ๆ และไม่ทีกักเอาว่ามีในเมื่อความจริงนั้นไม่มี ทฤษฎีจริยศาสตร์ในทำนองนี้เราเรียกว่าปรนัย เพราะเชื่อว่ามิวัตถุประสงค์หรือ “สิ่ง” ซึ่งเป็นเจ้าของคุณสมบัตินั้นทางศีลธรรม วัตถุประสงค์หรือสิ่งนี้อาจเป็นประเพณี อุบิสัยใจคอ การกระทำ หรือความประพฤติของมนุษย์ก็ได้ และยังเชื่อต่อไปด้วยว่า เราอาจจะชี้ขาดคุณลักษณะทางศีลธรรมได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ มีหลักเกณฑ์ตัดสินซึ่งอาจจะชี้ขาดลงไปได้อย่างถูกต้องว่า อย่างไรก็ตามจึงนับว่ามีคุณลักษณะทางศีลธรรม

ทฤษฎีอัตนัยในจริยศาสตร์ไม่เห็นด้วยกับความเห็นที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อมิให้ไขว้เขว เราจึงมากำหนดให้แน่นอนก่อนว่าอัตตะนั้นหมายถึงตัวบุคคลผู้ลงความเห็นชี้ขาดว่าจะไรดีหรือไม่ดี คืออะไรมีลักษณะทางศีลธรรมหรือไม่ ส่วนประเพณีก็ดี อุบิสัยใจคอก็ดี หรือความประพฤติส่วนตัวก็ดี ซึ่งเป็นตัวถูกชี้ขาดหรือไม่ หรือมีลักษณะทางศีลธรรมหรือไม่ เราเรียกว่าวัตถุประสงค์ พวกอัตนัยถือว่าคำชี้ขาดทางศีลธรรมไม่ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ถูกชี้ขาด แต่ขึ้นอยู่กับผู้ชี้ขาด คือ อัตตະ กล่าวคือ ขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่เกิดกับผู้ถูกชี้ขาด สำหรับพวกนี้ข้อความว่า “สิ่งนี้ถูก” จึงมีความหมายเป็น “ฉันมีความรู้สึกเห็นด้วย” และเหตุผลว่าทำไมฉันจึงรู้สึกเช่นนี้ ก็คือฉันเชื่อว่า “สิ่งนี้” เป็นทางได้เปรียบของฉัน จึงเห็นได้ว่าหากทฤษฎีดังกล่าวเป็นทฤษฎีที่ถูกต้อง “สิ่งนี้” ตามที่กล่าวมาข้างต้น ย่อมไม่มีลักษณะดีหรือชั่วในตัวเอง “ฉัน” เป็นผู้ให้ลักษณะนี้แก่มันโดยไม่มีในความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะมันทำให้ฉันชอบได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็หมายความว่า

1. ในจริยธรรมแล้ว จะมีความคิดเห็นอย่างไรก็ได้ เพราะถ้าข้าพเจ้ากล่าวว่า “สิ่งนี้ถูก” และท่านกล่าวในเรื่องเดียวกับข้าพเจ้าว่า “สิ่งนี้ผิด” คำตัดสินแย้งกันก็จริง แต่เป็นคนละเรื่อง จะว่าถูกคนหนึ่ง ผิดคนหนึ่ง หาได้ไม่ เพราะข้าพเจ้ายืนยันว่าข้าพเจ้าบังเกิดอารมณ์ไปในทางเห็นด้วย ส่วนท่านก็ยืนยันว่าท่านบังเกิดอารมณ์ไม่เห็นด้วย ดังนั้น คำยืนยันทั้งสองประโยคหาได้ขัดแย้งกันจริงๆ ตามที่ปรากฏในชั้นแรกไม่

ถ้าเราไม่โกหกตัวเอง คือ เมื่อข้าพเจ้าพูดว่าชอบก็คือชอบจริงๆ เมื่อท่านพูดว่าไม่ชอบก็คือไม่ชอบจริงๆ คำกล่าวของเราถูกทั้งคู่ หาได้แย้งกันไม่

2. เรื่องการอบรมให้มีจริยธรรมและการรู้จักตัดสินใจในเรื่องจริยธรรมล้วนเป็นเรื่องไร้ความหมาย เพราะตามทัศนคติดังกล่าว การตัดสินใจชี้ขาดทางจริยธรรมขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละคนในแต่ละเรื่องเท่านั้น ใครมีความหวั่นไหวทางจริยธรรมดีกว่าใคร วัดได้โดยดูว่าใครรู้จักอารมณ์ของตนเองได้ดีกว่าใครเท่านั้น

ซัชชัย คุ่มทวีพร (2541) เขียนหนังสือ “จริยศาสตร์ ทฤษฎี และการวิเคราะห์ปัญหาทางจริยธรรม” โดยกล่าวถึงจริยศาสตร์นั้นเป็นการพิจารณาในความดีหรือความถูกต้องของการกระทำต่างๆ ของมนุษย์ จริยศาสตร์มุ่งให้มนุษย์หาคำตอบสำหรับตัวเองหรือการกระทำหนึ่งๆ ว่า เราควรทำหรือไม่ทำอะไร สาเหตุที่ทำให้เรื่องความถูกต้องของสังคมเปลี่ยนไป คือเมื่อมนุษย์เรามีความรู้ในแขนงต่างๆ มากขึ้น ความเชื่อและบรรทัดฐานของเราจะเปลี่ยนไป รวมไปถึงความยุติธรรมด้วย

เมื่อเราหามาตรฐานของความถูกต้องและความผิดของการกระทำต่างๆ คำตอบที่เรามักจะพบคือ ค่านิยมที่สังคมนั้นๆ ยอมรับและปฏิบัติ เช่น ในสังคมไทยบิดา มารดา มีหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร การสั่งสอนบุตรนั้นจะแตกต่างกันออกไประหว่างชาย-หญิง เมื่อศึกษาเรื่องราวของแต่ละสังคมมากขึ้น เราจะพบความเชื่อ การปฏิบัติ และวิถีชีวิตที่ต่างจากเรามากขึ้น การเกิดจารีตทำให้คนในสังคมมีความคิดที่เป็นแบบแผนเป็นสากลในตนเองและจะไม่แปรผันไปจากกลุ่ม เมื่อเวลาผ่านไปจารีตจะเข้มแข็งขึ้น เด็ดขาดมากขึ้น

ดังนั้นประเพณีหรือจารีตคือแนวทางในการตอบสนองความถูกต้องของการกระทำ แนวคิดของคำว่าความถูกต้องจึงถูกฝังลึกลงไปประเพณี ความถูกต้องจึงไม่ใช่จุดกำเนิดที่อิสระอย่างธรรมชาติ หรือพระเจ้าประทาน

จากการค้นคว้าแนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ระหว่างมนุษย์และปรสิตจะมีความคิดที่ว่าตัวเองถูก แต่หากมองไปถึงทฤษฎีอันทันในจริยศาสตร์นั้น จริงๆ แล้วอาจจะไม่มีคำว่าถูกหรือผิดก็ได้ เนื่องจาก

ต่างคนต่างมีอารมณ์ที่เห็นด้วยกับเหล่าพวกพ้องของตน และถูกปลูกฝังมาตลอด ทางฝั่งมนุษย์ถูกปลูกฝังด้วยประเพณี ศีลธรรม ส่วนปรสติดก็ถูกปลูกฝังด้วยคำสั่งของปรสติดที่ส่งมายังโลกมนุษย์ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของตัวละครไปในคนละทิศคนละทาง สถานการณ์อันเลวร้ายที่เกิดขึ้นทำให้เหยนิสัยที่แท้จริงของมนุษย์แต่ละคน

2.1.3 แนวความคิดเรื่องมนุษย์กับธรรมชาติ

กนก จันทร์ทอง (2541) เขียนหนังสือเรื่อง “สิ่งแวดล้อมศึกษา” กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมกับปัจจัยสี่ของมนุษย์สิ่งที่มนุษย์ต้องการในการดำรงชีวิตอยู่คือปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยและยารักษาโรคมนุษย์ต้องการปัจจัยสี่เพื่อมีชีวิตอยู่อย่างสบายหรือบางคนต้องการมีชีวิตอยู่อย่างหรูหราฟุ่มเฟือยซึ่งสิ่งต่างๆที่นำมาสนองความต้องการซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องนำมาจากทรัพยากรธรรมชาติทั้งสิ้น

ความต้องการพื้นฐาน (Basic Needs) ของมนุษย์เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดของชีวิตความต้องการเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นรวดเร็วเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นสำคัญ ปัจจุบันประชากรโลกประมาณ 5, 600 ล้านคนมีผลทำให้ความต้องการในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมีมากขึ้นกว่าในระยะเวลาที่ผ่านมาจนในบางส่วนของโลกที่มีทรัพยากรน้อยจนเกิดภาวะขาดแคลนทรัพยากรขึ้นมาเช่นในแอฟริกาเกิดภาวะขาดแคลนอาหารในระดับที่มีผู้คนล้มตายลงเป็นจำนวนมาก ปัญหาเหล่านี้ทำให้ประเทศต่างๆพยายามใช้นโยบายควบคุมจำนวนประชากรลดอัตราเกิดลงให้มีจำนวนประชากรที่เหมาะสมกับทรัพยากรธรรมชาติของประเทศจึงจะทำให้ทุกคนมีปัจจัยสี่อย่างเพียงพอและสิ่งที่จะต้องกระทำให้นั้นคือต้องเปลี่ยนค่านิยมที่ฟุ่มเฟือยของประชาชนบางกลุ่มเพื่อประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม

มนุษย์กับการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม

แนวโน้มของการใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมนับวันจะเพิ่มมากขึ้น ทรัพยากรที่มีอยู่ในโลกย่อมไม่สามารถสนองความต้องการของมนุษย์ได้ตลอดไป ยิ่งมีความเจริญมากขึ้นเท่าไรการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้นและอัตราการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละ

ส่วนของโลกก็แตกต่างกันไปเช่นชาวอเมริกันมีประมาณร้อยละ 5 ของจำนวนประชากรโลกแต่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากถึงร้อยละ 33 ของทรัพยากรโลก

ในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้นั้นไม่ควรก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรุนแรงเหมือนในปัจจุบันเช่นการทำลายป่าไม้การสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าการขุดเอาแร่ธาตุมาใช้ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงทำให้อาหารที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในบริเวณนั้นถูกทำลายไประบบนิเวศถูกเปลี่ยนแปลงทำให้พืชสัตว์ที่เคยมีอยู่ตายไปและในที่สุดอาจสูญพันธุ์ได้แม้ว่าจะมีการนำวิทยาการต่างๆมาใช้ในการพัฒนาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมก็ยังคงมีอยู่ดังนั้นถ้าหากมนุษย์เราต้องการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ของการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติ ดังนี้

1. ให้มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่คล้ายตามธรรมชาติ
2. คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างพืชสัตว์และสิ่งแวดล้อมเมื่อสิ่งหนึ่งเปลี่ยนไปสิ่งอื่นๆก็เปลี่ยนไปด้วย
3. สิ่งมีชีวิตมักจะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อความอยู่รอดที่ดียิ่งขึ้นและมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงตาม
4. มนุษย์เป็นผู้มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางตรงและทางอ้อม
5. ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งแวดล้อมรุนแรงเกินไปสิ่งมีชีวิตอาจจะตายได้หากปล่อยให้มนุษย์ใช้ประโยชน์

จากสิ่งแวดล้อมตามใจตนเองโดยมิได้ควบคุมหรือป้องกันอย่างเหมาะสมอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงกระทั่งวันหนึ่งอาจเกิดวิกฤตการณ์ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติขึ้นมาเพื่อเป็นการป้องกันปัญหานี้และปรารถนาให้มีทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้ในระยะเวลายาวจะต้องนำหลัก 3 ประการมาใช้ในการจัดการสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอคือ

1. หลักการสงวน (Reservation) ใช้กับทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างที่กำลังจะหมดไป ได้แก่ สัตว์ป่าหลายชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์จำเป็นต้องสงวนไว้ก่อนเช่นกระซู่โคไพรละมั่งและเนื้อทราย เป็นต้น ทรัพยากรบางอย่างเมื่อสงวนไว้แล้วสามารถพัฒนาให้มีปริมาณเพิ่มขึ้นจนเพียงพอที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้อีก

2. หลักการอนุรักษ์ (Conservation) เป็นแนวทางในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ด้วยวิธีการที่ฉลาดเหมาะสมลดการสูญเสียให้น้อยที่สุดและทรัพยากรธรรมชาติบางอย่างที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ก็พยายามนำกลับมาใช้ให้คุ้มค่ารวมถึงการป้องกันมลพิษไม่ให้เกิดขึ้นด้วย

3. หลักการพัฒนา (Development) เป็นการดำเนินการต่อจากสองหลักการแรกช่วยให้มีการปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นจนเหมาะสมกับการดำรงชีวิตของมนุษย์มากที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตก็ได้เนื่องจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมเท่านั้นที่จะช่วยเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

ชัยวัฒน์ จันสิริบุญมี (2556) เขียนบทความเรื่อง “มนุษย์กับธรรมชาติ” กล่าวถึงจากอดีตที่มนุษย์ถูกควบคุมโดยธรรมชาติ ต้องกลัวเกรงปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ ดำรงชีวิตด้วยการไล่ล่าสัตว์และเก็บพืชพันธุ์ต่างๆ มาเป็นอาหารและไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ถือได้ว่าเป็นยุคแห่งความไม่รู้ซึ่งมนุษย์มีอิทธิพลต่อธรรมชาติค่อนข้างน้อย สู่ยุคของการที่มนุษย์เริ่มมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติมากขึ้น เริ่มปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ รู้จักเลี้ยงสัตว์ เพาะปลูกทำการเกษตร หรือการใช้สมุนไพรธรรมชาติมาทำเป็นยารักษาโรค รู้จักตั้งถิ่นฐานที่อยู่ พัฒนาวิถีชีวิต ความคิดความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และศาสนาที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย ซึ่งมีรากเหง้ามาตั้งแต่ยุคที่มนุษย์เห็นว่าธรรมชาติให้คุณให้โทษแก่ตนได้ มนุษย์ให้คุณค่าและให้ความเคารพนับถือธรรมชาติ เชื่อถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในธรรมชาตินั้น ในฐานะผู้ปกป้องรักษาและอำนวยความสะดวกอันเป็นปัจจัยในการดำเนินชีวิตทั้งในด้านร่างกายภายนอก อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค และในด้านความเจริญของจิตใจภายในคือมนุษย์อาศัยธรรมชาติเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะและวิทยาการต่างๆ วิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์จึงมีความเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่อาศัย มีความใกล้ชิดผูกพันกับธรรมชาติ

ในปัจจุบันมนุษย์ได้พัฒนาความรู้ของตนโดยเฉพาะความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มนุษย์ใช้ความเจริญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือศึกษาเรียนรู้และควบคุมจัดการธรรมชาติ จนกลายเป็นว่ามนุษย์ต้องพึ่งพาและเสพติดเทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของมนุษย์ที่ผูกพันอยู่กับธรรมชาติมาเป็นชีวิตที่ขึ้นอยู่กับเทคโนโลยี จากที่เคยมองว่าธรรมชาติเปรียบเสมือนแม่ผู้ให้คุณแก่ตนเป็นชีวิตที่มองธรรมชาติเป็นทรัพยากรที่สามารถดักตวงเอาผลประโยชน์ได้จนเป็นการทำลายธรรมชาติ การเสียสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ทำให้วิถีชีวิตที่ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีดังกล่าวกลับสร้างปัญหาให้กับสังคมมนุษย์และกับตัวธรรมชาติเอง ไม่ว่าจะปัญหาภายนอก

ตัวมนุษย์ทั้งในด้านการขาดแคลนทรัพยากร การบริโภคที่ขาดจิตสำนึก ปัญหาจากภัยธรรมชาติต่างๆที่มีมากขึ้นและเพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นทุกปี ปัญหาจากตัวเทคโนโลยีเองซึ่งส่งผลกระทบต่อมนุษย์ หรือปัญหาทางจิตใจภายใน ที่มนุษย์ปัจจุบันป่วยเป็นโรคทางจิตกันมากขึ้น และปัญหาที่เรียกว่าเป็นโรคพร่องทางจิตวิญญาน

อนาคตจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่มนุษย์ต้องย้อนกลับมามองความสัมพันธ์ของตัวเองกับธรรมชาติ แม้ในปัจจุบันจะมีองค์กรหลายฝ่ายได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้กันมากขึ้น มีแนวคิดและการกระทำอย่างเป็นรูปธรรม แต่ปัญหาต่างๆ ที่เสี่ยงต่อความอยู่รอดและสูญเสียของมนุษย์เอง และการพินาศสิ้นไปของโลกธรรมชาติ ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจกันของมนุษย์ทุกคนที่จะช่วยกันและช่วยให้ผู้อื่นได้ตระหนักว่ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ ชีวิตมนุษย์ย่อมขาดธรรมชาติไม่ได้ สิ่งที่มนุษย์ทำนั้นมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติและย่อมส่งผลกระทบต่อตัวมนุษย์เองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อมนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตแต่ในขณะเดียวกันก็ผูกพันเป็นสายใยเดียวกันกับธรรมชาติ กล่าวคือมนุษย์ไม่อาจละทิ้งความรับผิดชอบต่อที่มีต่อผลที่ตามมาได้ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติจากการเป็นนายเหนือธรรมชาติ มาเป็นความเข้าใจว่ามนุษย์คือส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้อย่างบูรณาการในความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ เป็นหนทางที่จะคืนความสมดุลให้กับธรรมชาติและตัวมนุษย์เอง

จากการทบทวนแนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติต่างๆ โดยมนุษย์ต้องเรียนรู้จักธรรมชาติเพื่ออยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว มนุษย์ใช้ประโยชน์จากธรรมชาติมากมายไม่ว่าจะเป็นทั้งป่าไม้ หรือสัตว์ป่า หากความต้องการของมนุษย์มีมากขึ้นจะไม่หลงเหลือสิ่งใดจากธรรมชาติ และสัตว์บางชนิดจะต้องสูญพันธุ์ มนุษย์จึงต้องเรียนรู้การอยู่ร่วมกับธรรมชาติและรักษาสภาพแวดล้อมให้คงอยู่ต่อไป

2.1.4 แนวความคิดเรื่อง Post-humanism

พิรวัดน์ คำพวง (2558) เขียนหนังสือเรื่อง “เก็บตกจากงานเสวนา” ที่กล่าวถึง Post-Humanism โดยเน้นถึงความเปลี่ยนแปลงของบริบททางประวัติศาสตร์การเมืองและการพัฒนาทางเทคโนโลยีของมนุษย์ทำให้มีคำใหม่หลายคำเกิดขึ้นเช่น ontology turn ซึ่งเป็นหัวข้อของกิจกรรมครั้ง

แรกของชุดเสวนานี้ซึ่งยังสัมพันธ์กับคำใหญ่อีกคำหนึ่งคือคำว่าหลังมนุษยนิยม (post humanism) แต่ในคำนี้เองก็ไม่ได้มีเพียงแต่แง่มุมและประเด็นเดียว

ไกรวุฒิ จุลพงศธร นักศึกษาปริญญาเอก ภาควิชาภาพยนตร์ศึกษา Queen Mary, University of London ได้เสนอภาพของหลังมนุษยนิยมในสองกระแสหลัก กระแสแรกมาจากฟากของเทคโนโลยีที่ยังคงการให้คุณค่าแก่มนุษย์แบบมนุษยนิยมอยู่เช่นเดิม แต่ที่จะไปต่อคือเทคโนโลยีขั้นสูงที่จะเข้ามาเสริมตัวมนุษย์ทั้งนาโนเทคโนโลยี ชีววิทยา เทคโนโลยี การสื่อสารและการรู้คิด ส่วนอีกกระแสมาจากการตั้งคำถามกับการให้คุณค่าของมนุษย์ในแบบที่มนุษยนิยมเป็น เช่นในด้านเสรีภาพ การเป็นผู้กระทำแต่เพียงมนุษย์ หรือตั้งคำถามไปถึงการอธิบายแบบมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (anthropocentric) และเริ่มหันไปให้ความสำคัญต่อสิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ เช่น ประเด็นการเข้าสู่ "ยุคแอนโทรโปซีน" (anthropocene) โดยเปรียบเทียบแล้วมนุษยนิยมกระแสแรกมีลักษณะเป็น "post-human(ism)" โดยหมายถึงการนิยามมนุษย์ในยุคสมัยต่อไปในเวลาที่กระแสหลังมีลักษณะเป็น "(post) humanism" คือการพยายามพ้นไปจากมนุษยนิยม

ขณะที่ รศ.ธเนศวรศ์ ยานนาวา จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เลาให้เห็นภาพความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ ทั้งในแง่มุมเชิงความเชื่อทางศาสนาและสังคม ที่มีทั้งในแง่มุมการแบ่งแยกและเชื่อมโยงระหว่างมนุษย์และสัตว์ ทั้งการทำสัตว์ให้เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในความเชื่อแบบ animism ซึ่งเชื่อมโยงสัตว์เข้ากับมนุษย์ จนถึงการเข้ามาจัดลำดับของสัตว์ให้ต่ำกว่าคนตามความเชื่อทางศาสนาคริสต์เพื่ออธิบายว่าทำไมถึงไม่ควรไปไหว้ต้นไม้หรือสัตว์ เป็นการเปลี่ยนวิธีคิดของคนไปสู่การแบ่งแยกมนุษย์กับสัตว์ จนมาถึงการทำให้สัตว์เป็นสัตว์เลี้ยงที่แม้จะมาจากการมองว่าสัตว์ต่ำกว่าจึงนำมาใช้งาน แต่ในกระบวนการเช่นนั้นก็ทำให้คนเห็นถึงความเป็นผู้กระทำของสัตว์ และเกิดความสัมพันธ์ที่เริ่มเอาความเป็นมนุษย์ไปใช้กับสัตว์ ทำให้เกิดรูโหว่ในแนวคิดที่มองว่าสัตว์ต่ำกว่ามนุษย์ จึงมีการหันกลับมาคิดทบทวนการแบ่งแยกนี้อีกครั้ง

ความคิดหลังมนุษยนิยมจึงมีนัยเชิงการเมืองที่สังคมอยากหลุดจากโครงสร้างการแบ่งแยกระหว่างธรรมชาติและวัฒนธรรม และยังรวมไปถึงด้านวิทยาศาสตร์ที่เริ่มเปลี่ยนกระบวนทัศน์จากฟิสิกส์ไปสู่ชีววิทยาและเคมี ทำให้เห็นความเป็นไปได้ในการพัฒนามนุษย์และระบบคิดของทุนนิยมที่อยากให้ทุกคนเชื่อมต่อกัน งานกลุ่มหลังมนุษยนิยมจึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและได้รับความสนใจในบริบทของความสัมพันธ์เชิงอำนาจและสิ่งแวดล้อมทางสังคม

โดยสรุป การเกิดขึ้นของหลังมนุษย์นิยมทั้งด้านที่มองว่ามนุษย์จะพัฒนาไปสู่ยุคใหม่และด้านที่หันกลับไปทบทวนค่านิยมที่เน้นความสำคัญของมนุษย์นั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาอย่างลอยๆ แต่ตั้งอยู่ในบริบททางการเมืองและการพัฒนาทางเทคโนโลยี

ภูมินทร์ สมัครพันธ์ (2562) เขียนบทความเรื่อง “ความหมายของชีวิต: แนวคิดข้ามมนุษย์นิยม” โดยกล่าวถึงรากฐานสำคัญของแนวคิดข้ามมนุษย์นิยมคือการทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ดำรงอยู่ต่อไปได้ตามความเชื่อในหลักการวิวัฒนาการ โดยอาศัยวิธีการและนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ฐานความคิดที่ว่าการยกระดับประสิทธิภาพทางเทคโนโลยีเป็นสิ่งดีงามพึงกระทำ เป็นแนวคิดหลักที่แพร่หลายในกระแสคิดแบบข้ามมนุษย์นิยม ข้อเสนอว่าด้วยการก้าวพ้นขีดจำกัดของมนุษย์ นับได้ว่ามีอิทธิพลทางความคิดสูงมากในยุคปัจจุบัน หนึ่งในนั้นมาจากนักปรัชญาผู้บุกเบิกสายธารแนวคิดหลังมนุษย์นิยม (Post-humanism) ที่ชื่อว่า แม็กซ์ มอร์ (Max More)

เขาได้ให้ความหมายของแนวคิดข้ามมนุษย์นิยมเอาไว้ว่า รากฐานสำคัญของแนวคิดข้ามมนุษย์นิยมคือการทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ดำรงอยู่ต่อไปได้ตามความเชื่อในหลักการวิวัฒนาการ โดยอาศัยวิธีการและนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แม้ว่าเขาจะมีความเห็นว่ากระบวนการวิวัฒนาการโดยตัวมันเองเป็นสิ่งดี แต่ในขณะเดียวกัน มอร์ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับธรรมชาติผู้ให้กำเนิด (mother nature) ไว้ว่า *“You have made us vulnerable to disease and damage. You compel us to age and die ... What you have made us is glorious, yet deeply flawed”*

สรุปใจความได้ว่ามนุษย์ชาติรู้สึกตื่นตันใจอย่างมากต่อการสร้างสรรค์ให้พวกเราได้ถือกำเนิดขึ้นมา และดำรงอยู่มาได้ถึงปัจจุบันผ่านกระบวนการวิวัฒนาการ อย่างไรก็ตาม มันยังไม่ดีพอ มนุษย์ยังคงมีขีดจำกัดภายใต้เงื่อนไขทางกายภาพ หรือก็คือมีขีดจำกัดโดยกระบวนการคัดเลือกโดยธรรมชาติด้วยตัวของมันเอง ความหมายของชีวิตในที่นี้ควรจะเป็นชีวิตที่สมบูรณ์แบบ มีชัยชนะเหนือทุกสรรพสิ่งบนโลก แม้กระทั่งความตาย

การมุ่งเอาชนะข้อจำกัดทางกายภาพของมนุษย์จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรบนโลก เพื่อตอบสนอง เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่กำเนิดขึ้นมาพร้อมกับการพัฒนา นำมาซึ่งการมองสรรพสิ่งที่นอกเหนือตัวมนุษย์ว่าเป็น ทรัพยากรที่จัดสรรได้เบ็ดเสร็จผ่านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

มาร์ติน ไฮเดกเกอร์ (Martin Heidegger) นักปรัชญาสายอัตถิภาวนิยม (existentialism) คน สำคัญได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทคโนโลยีในโลกสมัยใหม่เอาไว้ว่า มนุษย์ พิจารณาตัวเองเป็นองค์ประธานของการรับรู้ ขณะเดียวกันย่อมส่งผลให้สิ่งรอบตัวประธานเป็นเพียงวัตถุ ของการถูกรับรู้ ทัศนคติแบบนี้ไฮเดกเกอร์เรียกว่าการปิดล้อม (enframing)

อธิบายให้ชัดเจนขึ้นก็คือ เป็นการนำกรอบที่มนุษย์นิยามไปยื่นให้สรรพสิ่งรอบตัว ซึ่งหมายความว่า สาระสำคัญของสรรพสิ่งถูกอ้างอิงอยู่กับความสัมพันธ์กับมนุษย์เท่านั้น สาระสำคัญของเทคโนโลยีสมัยใหม่จึง ไม่ใช่เพียงวิทยาการที่นำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ แต่เป็นวิทยาการที่จำเป็นต้องถูกบังคับให้เปิดออก หรือเผยให้เห็น (revealing) ต่อมนุษย์ในฐานะทรัพยากรพร้อมใช้ (standing-reserve)

“Everywhere everything is ordered to stand by, to be immediately on hand, indeed to stand there just so that it may be on call for a further ordering. Whatever is ordered about in this way has its own standing. We shall call it the standing-reserve”

ไฮเดกเกอร์ยังชี้ให้เห็นถึงอันตรายของการปิดล้อมหรือ enframing ที่ปิดกั้นมนุษย์ไม่ให้นำเข้าถึงความจริงหรือความสัมพันธ์อื่นบนโลกได้ เขายังเสนอต่ออีกว่าเทคโนโลยีไม่ได้เป็นสิ่งที่อันตรายโดย ตัวของมันเอง แต่สิ่งที่นำไปสู่อันตรายคือ enframing หรือการใส่กรอบความเข้าใจว่ามนุษย์สามารถเข้าถึง หรือควบคุมสรรพสิ่งบนโลกผ่านเทคโนโลยีได้เบ็ดเสร็จ เพราะมันทำให้มนุษย์คิดว่าตนเองเป็นเป็นองค์ ประธาน แต่แท้จริงแล้วกำลังอยู่ภายใต้กรอบของการปิดล้อมอีกชั้นหนึ่ง เป็นวัตถุที่เข้าถึงตนเองในฐานะ ประธานของการรับรู้ และยังมีไม่พ้นการมองมนุษย์อื่นเป็น standing-reserve หรือ ‘ทรัพยากรมนุษย์’ (human resource) ไปด้วย

เทคโนโลยีไม่ได้เป็นสิ่งที่อันตรายโดยตัวของมันเอง แต่สิ่งที่นำไปสู่อันตรายคือ enframing หรือ การใส่กรอบความเข้าใจว่ามนุษย์สามารถเข้าถึงหรือควบคุมสรรพสิ่งบนโลกผ่านเทคโนโลยีได้เบ็ดเสร็จ

จากการค้นคว้าแนวคิดเรื่อง Post-humanism ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจของโลกทัศน์ของมนุษย์ได้อย่างดี โดยเฉพาะมนุษย์ยุคปัจจุบัน โดยมนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์ที่มีความรู้ความสามารถ มีการพัฒนาความรู้เป็นเทคโนโลยี และวิทยาการต่างๆ จนทำให้พวกมนุษย์เข้าใจว่าสามารถเอาชนะได้ทุกอย่าง และนิยามว่าตนเป็นคนควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้

2.2 งานศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น

2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์กับธรรมชาติ

บัณฑิต ไกรวิจิตร (2561) เขียนงานวิจัยเรื่อง “ชีวิตป่า: การเผชิญกับภาพแทนของกะเหรี่ยงโผล่วในเขตพันธุ์รักษาสัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร” กล่าวถึงการสื่อสารข้ามสายพันธุ์ในขณะที่ชาวโผล่วและสัตว์ในป่าทุ่งใหญ่นเรศวรนั้นมีการสื่อสารระหว่างกันบุคคลนอกป่าอาจจะคิดไม่ถึงว่ามนุษย์และสัตว์สื่อสารกันได้จริงเช่นเดียวกันกับการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

คนที่ไม่เคยเลี้ยงสัตว์หรือมีความผูกพันกับสัตว์จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่สัตว์สื่อสารออกมาได้ การแสดงท่าทางต่าง ๆ เช่นการส่งเสียงร้องของสัตว์เพื่อต้องการสื่อบางอย่างถึงผู้เลี้ยงและที่คนเลี้ยงสามารถเข้าใจ “สาร” ที่สัตว์เลี้ยงพยายาม “สื่อ” กับเราได้เพราะเปิดใจเรียนรู้ตีความจากท่าทางและน้ำเสียงจนสามารถเข้าใจกันเช่นเสียงร้องเมื่อต้องการอาหารหรือเสียงร้องในการอดอ้อน

อาจจะเป็นไปได้ว่าการทำความเข้าใจและการปรับตัวด้านการดำรงชีพและการสื่อสารระหว่างชาวโผล่วและสัตว์ป่าจะส่งผลให้เกิดการสลายวิธีคิดเรื่องการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากธรรมชาติชาวโผล่วเรียนรู้ที่จะรับและปรับมุมมองวิธีคิดของสัตว์สายพันธุ์อื่นรวมถึงต้นไม้การแสดงออกท่าทางต่าง ๆ ของสัตว์ต้นไม้และชาวโผล่วได้นำการสื่อสารเข้ามาสู่สังคมมนุษย์กลายเป็นความรู้พื้นที่เฉพาะของการสื่อสารมาจากการกระตุ้นโดยสัตว์ต้นไม้และวัตถุซึ่งนักวิชาการจะต้องตีความใหม่ในเรื่องความหมายและสัญลักษณ์ที่ถูกนำมาสร้างเป็นภาพแทนในวัฒนธรรมมนุษย์ดั้งเดิมของชาวโผล่วแล้วป่าและชาวโผล่วจึงต่างมีเงื่อนไขในการกำหนดท่าที่ซึ่งกันและกันและมีพัฒนาการร่วมกันมานานกว่าร้อยปีและสามารถสังเกตเห็นได้จากการสะท้อนให้เห็นได้ในชีวิตประจำวันประเพณีและวัฒนธรรมที่ชาวโผล่วปฏิบัติสืบต่อกันมา

ทว่านักวิจัยนิเวศวิทยาสัตว์ในป่าทุ่งใหญ่นเรศวรและป่าโดยรอบสนใจเพียงการวิจัยข้อมูลเชิงปริมาณในกลุ่มสัตว์เช่นช้างป่าเสือสมเสร็จจก ฯลฯ ปัจจุบันขาดแคลนนักวิจัยไทยที่สนใจการปรับตัวเข้าหากันระหว่างคนและสัตว์ป่าในธรรมชาติแตกต่างจากนักชีววิทยาสัตว์ป่าโรเบิร์ตสไตน์เมทและผู้เชี่ยวชาญ

ชีววิทยาสัตว์ป่าจาก “World Wild Found” (WWF) ได้อธิบายว่าการปรับตัวของชาวโผล่วและชาวบ้านในหลาย ๆ ที่ได้นำมาสู่การพัฒนาความรู้ความเข้าใจต่อระบบนิเวศท้องถิ่นนั้นนำมาสู่คำถามว่าความรู้ชีววิทยาสัตว์ป่าโดยคนท้องถิ่นพัฒนาและสร้างขึ้นมาอย่างไร

ความรู้ความเข้าใจธรรมชาติของชาวโผล่วพัฒนาร่วมกับสัตว์จากระบบการสื่อสารที่ชาวโผล่วและธรรมชาติแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเหตุผลนี้น่าจะเป็นสิ่งสำคัญมากในการพิพม์โลกในปัจจุบันและสำคัญมากที่นักวิชาการพึงทำความเข้าใจวิถีชีวิตของชาวโผล่วว่าพวกเขาสร้างความรู้ขึ้นโดยใช้ธรรมชาติเชื่อมโยงให้เกิดมโนภาพจากนั้นนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับวิเคราะห์เพื่อเข้าใจธรรมชาติจนเกิดเป็นความรู้ในการอธิบายแทนธรรมชาติที่แตกต่างออกไปความรู้ชาวโผล่วในป่าไม่ใช่ความรู้ที่เสร็จแล้วและคนรุ่นหลังเป็นผู้สืบทอดแต่มาจากความสัมพันธ์แบบเผชิญหน้ากับธรรมชาติและได้แลกเปลี่ยนกันแบบส่วนบุคคลกับสัตว์ต้นไม้วัตถุแล้วสร้างมันขึ้นมาใหม่เฉพาะส่วนบุคคลหลังจากนั้นก็แนะนำให้คนอื่นได้รับรู้ในสังคมชาวโผล่ว

การศึกษาชาติพันธุ์นิพนธ์ชนพื้นเมืองที่มีความสัมพันธ์กับชีวิตป่าจากหลาย ๆ ที่ได้รับการเรียกว่ามีชาติพันธุ์นิพนธ์หลากหลายสายพันธุ์ (multi species ethnography) และชาติพันธุ์นิพนธ์ข้ามสายพันธุ์ (trans species ethnography) (Kohn 2013; Kirksey & Helmreich 2010) การศึกษาแนวทางดังกล่าวเพื่อก้าวข้ามข้อขัดแย้งตรงข้ามที่หาทางออกไม่ได้ของวิถีคิดแบบโครงสร้างนิยมคือการศึกษาที่ดูความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติว่าต่างกระตุ้นให้อีกฝ่ายเกิดการปรับตัวทางวัฒนธรรมอย่างไรต่างสร้างภาพแทนให้แก่กันอย่างไรและมีความสัมพันธ์กับภาพแทนที่ฝ่ายตรงข้ามสร้างอย่างไรการศึกษาชีวิตป่าลักษณะนี้เรียกว่าชาติพันธุ์นิพนธ์ข้ามสายพันธุ์ (trans species ethnography) หรือชาติพันธุ์นิพนธ์หลากหลายสายพันธุ์ (multi species ethnography) คือการศึกษาภาคสนามในพื้นที่คลุ่มเครือทับซ้อนระหว่างการสร้างภาพแทนคนป่าและชีวิตป่าคือการทำงานชาติพันธุ์นิพนธ์ว่า "ป่า" เป็นผู้กระทำต่อมนุษย์อย่างไรวิถีวิทยาของชาติพันธุ์นิพนธ์ข้ามสายพันธุ์คือการทำงานที่พิจารณาว่าสิ่งมีชีวิตอื่นมองเห็นเข้าใจท่าทางของคนและคนเข้าใจการแสดงออกของตนเองคือทำงานวิจัยโดยสังเกตการณ์ว่าชนพื้นเมืองได้นำความเข้าใจที่ได้จากสัตว์ ต้นไม้ สิ่งของ และวัตถุ ย้อนกลับมานิยามความเป็นตนเองอย่างไร

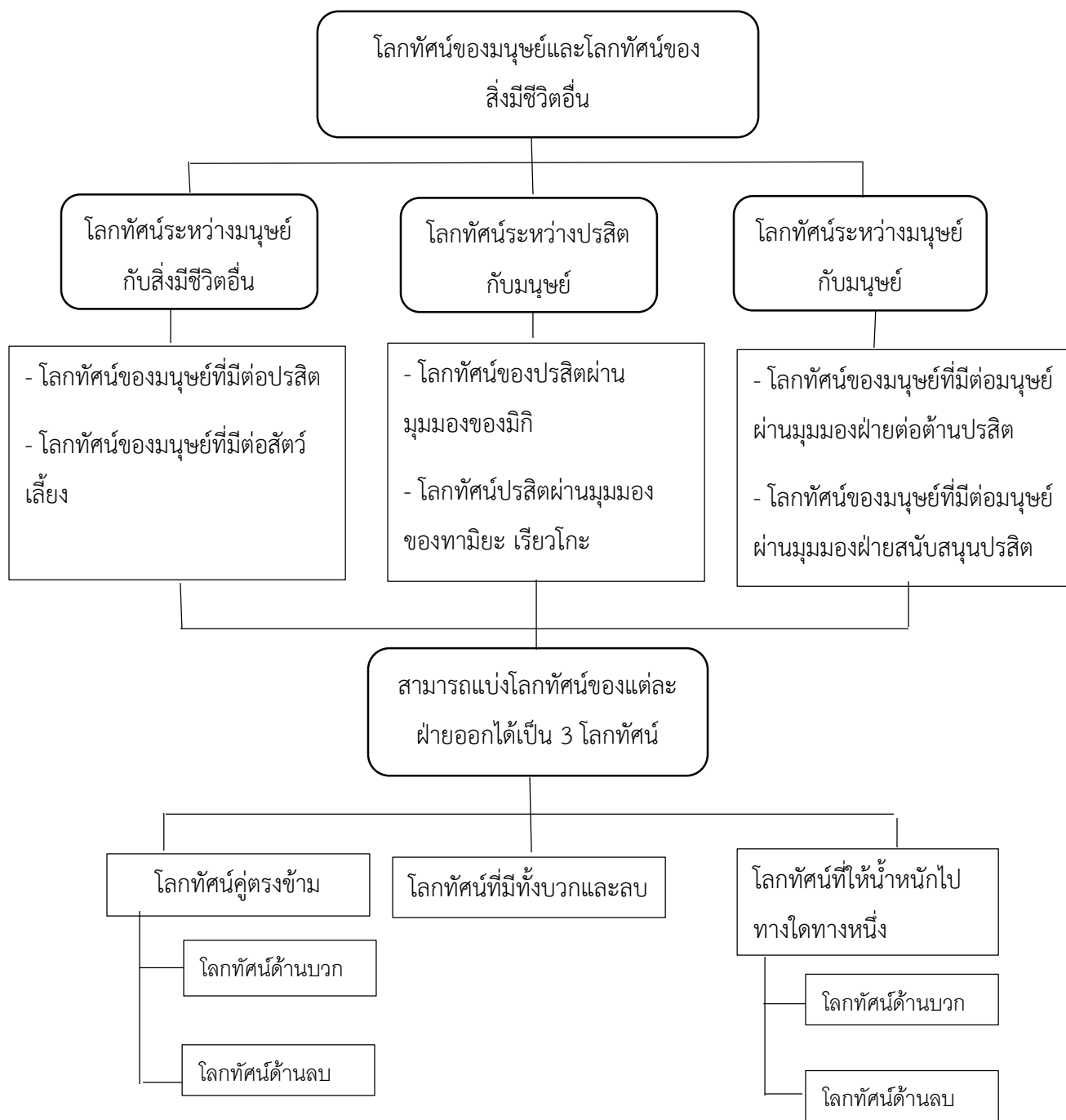
งานวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยศึกษาเพื่อเข้าใจถึงความสัมพันธ์ การสื่อสาร และการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ ทำให้เกิดความเข้าใจความรู้สึกหรือความต้องการของสิ่งมีชีวิตอื่น ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด แต่ความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์จะนำไปสู่การรักษาชีวิตป่าและ คอยช่วยเหลือชีวิตสัตว์อีกมากมาย และคอยกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ให้ปรับตัวทางวัฒนธรรมให้เข้ากับธรรมชาติ

2.3 กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับโลกทัศน์ของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ คือการศึกษาโลกทัศน์ของทั้งมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ผู้วิจัยพบว่ามี 3 โลกทัศน์ ดังนี้

1. โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น
 - 1.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อปรสิต
 - 1.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยง
2. โลกทัศน์ระหว่างปรสิตกับมนุษย์
 - 2.1 โลกทัศน์ของปรสิตผ่านมุมมองของมิถิ
 - 2.2 โลกทัศน์ปรสิตผ่านมุมมองของทามิยะ เรียวโกะ
3. โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์
 - 3.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ผ่านมุมมองฝ่ายต่อต้านปรสิต
 - 3.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ผ่านมุมมองฝ่ายสนับสนุนปรสิต

จากโลกทัศน์ทั้งสามที่ได้กล่าวมานั้น สามารถวิเคราะห์แยกออกไป 3 โลกทัศน์รอง คือ 1.โลกทัศน์คู่ตรงข้าม กล่าวคือ โลกทัศน์ด้านบวก และโลกทัศน์ด้านลบ 2.โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ และ 3. โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งการมองโลกทัศน์ในหลายๆ มุมมองจะทำให้เราสามารถเข้าใจสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมถึงมนุษย์ด้วยกันเอง

ภาพที่ 2.1 แสดงกรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

ในส่วนของบทที่ 3 นั้น ผู้วิจัยจะกล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu โดยจะแบ่งเนื้อหาเป็นสามส่วน ในส่วนแรกจะกล่าวถึงข้อมูลการผลิตและการเผยแพร่ ส่วนที่สองจะกล่าวถึงเนื้อเรื่องย่อและส่วนสุดท้ายจะกล่าวถึงลักษณะนิสัยของตัวละครหลักๆ ที่ปรากฏในเรื่อง เพื่อที่จะนำข้อมูลไปประกอบการวิเคราะห์ในวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 ข้อมูลการผลิต

ภาพที่ 3.1 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

ที่มา <https://www.pinterest.jp/pin/261771797068741619/?lp=true>

การ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu หรือชื่อในภาษาไทยเรียกว่า “ปรสิตเรัจฉาน” เป็นการ์ตูนประเภทวิทยาศาสตร์ เดิมทีเริ่มจากหนังสือการ์ตูนที่โด่งดังไปทั่วโลกและมียอดขายถึง 11 ล้านเล่มในประเทศญี่ปุ่น วาดและเขียนโดย ฮิโตชิ อิวาอากิ ถูกตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1995 โดยสำนักพิมพ์โคดันฉะ ซึ่งประเทศไทยได้ซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์คอมิกส์ จึงทำให้เป็นที่

3.2 ตัวละคร

ตัวละครที่ปรากฏในเรื่องมีความหลากหลายทางความคิดและพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางฝั่งของมนุษย์โลกหรือปรสิต สามารถแบ่งได้ ดังนี้

3.2.1 ตัวละครหลัก

3.2.1.1 อิซุมิ ซินอิจิ

ภาพที่ 3.3 อิซุมิ ซินอิจิ

ที่มา <http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/01/sinichi-izumi-kiseijuu-parasyte.html?q=izumi+shinichi>

เด็กหนุ่มนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ถูกปรสิตแทรกซึมเข้าสู่ร่างกาย แต่เขาขัดขวางทัน แต่กระนั้นก็สูญเสียแขนข้างหนึ่งให้กับปรสิตไป เขาได้ตั้งชื่อให้มันว่า “มิกิ” และต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับปรสิตนั้น ซึ่งก็เป็นโอกาสให้เขาและมิกิต่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน

3.2.1.2 มิกิ

ภาพที่ 3.4 มิกิ

ที่มา <http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/01/migi-kiseijuu-parasyte.html?q=izumi+shinichi>

ปรสิตที่สิงอยู่ในมือชินอิจิ เป็นมนุษย์ต่างดาวที่มีความฉลาด ช่างสงสัย ชอบเรียนรู้ และพูดตรงไปตรงมา แต่ก็จะสับสนทุกครั้งหากต้องเจอกับอันตราย มิกิไม่ต้องการที่จะเข้ามาบุกรุกเหมือนปรสิตตัวอื่นๆ และต้องการที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

3.2.1.3 ทามิยะ เรียวโกะ

ภาพที่ 3.5 ทามิยะ เรียวโกะ

ที่มา <http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/02/reiko-tamura.html?q=reiko+tamura>

ทามิยะ เรียวโกะ หรืออีกชื่อหนึ่งคือ ทามูระ เรย์โกะ อาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนชินอิจิ ถูกปรสติดสิงเช่นกัน แต่เธอไม่ได้ตั้งตนเป็นศัตรูกับชินอิจิ เพราะเลือกอยู่อย่างสงบ เธอเป็นคนฉลาดและชอบค้นคว้าในหัวข้อ “เราเกิดมาเพื่ออะไร” และอยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ร้ายๆ ที่เกิดขึ้นในรอบตัวของชินอิจิ

3.2.1.4 มุราโนะ ซาโตมิ

ภาพที่ 3.6 มุราโนะ ซาโตมิ

<http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/01/satomi-murano-kiseijuu-sei-no-kakuritsu.html?q=reiko+tamura>

เพื่อนสาวคนสนิทของชินอิจิตั้งแต่เด็ก และมีความสัมพันธ์กันแบบรักใคร่ รวมไปถึงความเคลือบแคลงสงสัยการเปลี่ยนแปลงในตัวของเธอจนบางครั้งก็หวาดกลัวเขาเหมือนกัน

3.2.2 ตัวละครรอง

3.2.2.1 อูระกะมิ

ภาพที่ 3.7 อูระกะมิ

ที่มา <http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/02/uragami-kiseijuu-sei-no-kakuritsu.html?q=uragami>

ฆาตกรโรคจิตที่หมายหัวชินอิจิ และสามารถแยกแยะได้ว่าใคร คือ ผู้ที่ถูกปรสิตเข้าสิง เขาเป็นคนที่เชื่อว่าธรรมชาติของมนุษย์แท้จริงแล้วเกิดมาเพื่อเข่นฆ่ากัน

3.2.2.2 อิชิมิ โนบุโกะ

ภาพที่ 3.8 อิชิมิ โนบุโกะ

ที่มา <http://picswithanimecharacters.blogspot.com/2016/02/nobuko-izumi-kiseijuu-sei-no-kakuritsu.html?q=izumi+nobuka>

แม่ของชินอิจิที่โดนปรสิตฆ่าและสิงต่อ จนทำให้เธอแทงชินอิจิเข้าที่หัวใจ ก่อนที่จะตามไปฆ่าพ่อของชินอิจิ ผู้ที่รู้ความลับนี้ แต่สุดท้ายก็ทำไม่สำเร็จ และถูกฆ่าตายโดยปรสิตที่มือของชินอิจิ

3.2.2.3 ฮิโรคาวะ ทาเคชิ

ภาพที่ 3.9 ฮิโรคาวะ ทาเคชิ

<https://www.anime-planet.com/characters/takeshi-hirokawa>

ฮิโรคาวะ ทาเคชิ เป็นมนุษยธรรมดาที่เป็นนักการเมือง เขาได้ร่วมมือกับพวกปรสิต เนื่องจากเขาเชื่อว่าปรสิตเหล่านี้เกิดมาเพื่อรักษาสมดุลของโลก และเชื่อว่ามนุษย์เป็นพิษต่อโลก

3.2.2.4 โกโต

ภาพที่ 3.10 โกโต

<https://www.pinterest.ru/pin/394909461061571869/>

โกโตะเป็นผลจากการทดลองของทามิยะ เรียวโกะ ภายในร่างของเขามีปรสิตร่วมกันถึง 5 ตัว เป็นคู่ต่อสู้ที่รับมือยากที่สุดสำหรับชินอิจิ

3.3 เนื้อเรื่องย่อ

Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ได้นำเสนอเรื่องราวของสิ่งมีชีวิตที่มาจากนอกโลก และเดินทางมายังโลกด้วยจุดประสงค์บางอย่าง โดยพวกมันสามารถยึดครองร่างมนุษย์ได้ด้วยการแทรกซึมเข้าไปทางรูหูหรือรูจมูกเพื่อเข้ายึดครองสมองควบคุมร่างกาย นอกจากนั้นเหล่าปรสิตต่างดาวในร่างมนุษย์ยังมีพลังกำลังมหาศาลและสามารถเปลี่ยนอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งให้กลายเป็นอาวุธอันแหลมคมอันตรายเพื่อจับมนุษย์โลกกินเป็นอาหาร โดยการ์ตูนจะแบ่งเป็น 24 ตอน มีเนื้อเรื่องย่อดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ

ตอน	เนื้อเรื่องย่อ	ประเด็นสำคัญ
1-4	มีสิ่งมีชีวิตแปลกปลอมที่มนุษย์ไม่เคยพบเจอมาก่อนว่ามันคืออะไร พวกมันมาจากไหน พวกมันเข้ามายึดสมองและยึดร่างของมนุษย์แล้วกินมนุษย์เป็นอาหาร ชินอิจิถูกหนึ่งในพวกมันหมายจะยึดสมองแต่ทำพลาดเลยยึดไปได้แค่แขนข้างขวา ชินอิจิต้องอยู่ร่วมกับสิ่งนั้นและตั้งชื่อให้ว่ามีกิ มีกิมินิสัยชอบเรียนรู้และนิสัยไม่เหมือนปรสิตตัวอื่น เช่นเดียวกับปรสิตที่ยึดร่างของทามิยะ เรียวโกะ ที่ต้องการจะเข้ามาอยู่ในสังคมโลกมนุษย์ และทำการทดลองต่างๆ เช่น ให้กำเนิดทารก	ชินอิจิเชื่อว่าชีวิตของมนุษย์นั้นมีค่า เขาจึงไม่พอใจที่ปรสิตจับพวกมนุษย์กินเป็นอาหาร แต่ถ้าหากมองอีกมุมหนึ่ง ชีวิตของสิ่งมีชีวิตอื่นนอกจากมนุษย์นั้นไม่มีค่าเทียบเท่าชีวิตมนุษย์เลยหรือ มนุษย์ทั้งฆ่ากันเองและฆ่าสัตว์อื่น แต่พวกปรสิตฆ่าคนเพื่อเป็นอาหารเพียงเท่านั้น อีกทั้งชินอิจิยังขีดเส้นกั้นระหว่างปรสิตกับมนุษย์ว่าพวกมันเป็นสัตว์เดรัจฉานเพียงเพราะไม่มีความเห็นอกเห็นใจคนอื่น คิดถึงแต่ประโยชน์ของตัวเอง
	ชินอิจิมองว่าพวกของมีกิโหดร้ายและเห็นแก่ตัว	

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ (ต่อ)

ตอน	เนื้อเรื่องย่อ	ประเด็นสำคัญ
1-4	เหมือนปีศาจ แต่เมื่อมีกลองคิดดูดีๆ สิ่งทีใกล้เคียงกับปีศาจมากที่สุดก็คือมนุษย์ด้วยกันเอง	
5-8	ปรสิดได้ยึดร่างแม่ของชินอิจิ เขาโดนแทงที่หัวใจ มิก็จึงต้องรักษาชินอิจิด้วยการรวมตัวเองกับเซลล์ในร่างกายของชินอิจิ เนื่องจากหากชินอิจิที่เป็นตัวโฮสต์ของมิก็ตาย มิก็ก็จะตายตามไปด้วย และหลังจากที่ฟื้นฟูร่างกาย ชินอิจิกลับมีพลังกำลัง ความสามารถมากกว่ามนุษย์ปกติทั่วไป และรวมไปถึงจิตใจของชินอิจิที่เริ่มเย็นชาลง ความคิดและความเห็นอกเห็นใจต่างจากเมื่อก่อนจนแฟนสาวของชินอิจิรู้สึกได้ว่าเขาเปลี่ยนไป เหตุการณ์ที่ตอกย้ำว่าชินอิจิเปลี่ยนไปคือตอนเจอสุนัขตายเนื่องจากโดนรถชน ชินอิจินำมันไปทิ้งถังขยะ แต่แฟนสาวตกใจมากที่ชินอิจิไม่มีความสงสารสุนัขตัวนั้นเลย ซึ่งชินอิจิคิดเพียงแต่ว่าสุนัขที่ตายแล้วก็ไม่ใช่สุนัขอีกต่อไป เป็นเพียงแค่อันเน็รูปร่างสุนัขเพียงเท่านั้น	มิก็มองว่าหนึ่งในจิตใจที่เข้าใจยากที่สุดของมนุษย์คือความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น แม้ว่าตัวเองจะลำบาก ทำให้ชินอิจิคิดว่ามนุษย์แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่น กลับกลายเป็นว่าความรู้สึกเห็นใจผู้อื่นหรือความเมตตาสงสารต่อสิ่งมีชีวิตอื่นเปรียบเสมือนลักษณะที่บ่งบอกถึงความ เป็นมนุษย์ ตัวชินอิจิที่นิสัยเย็นชาลงและไม่ได้รู้สึกสะเทือนใจที่คนรอบข้างเสียชีวิตหรือแม้กระทั่งสุนัขที่โดนรถชน ทำให้คนใกล้ตัวมองว่าเขาเป็นเหมือนหุ่นยนต์ ไม่มีหัวใจ
9-12	เริ่มมีปรสิดฆาตกรรมมนุษย์มากขึ้นจนเรียวกะต้องเตือนสติพวกของตนว่าหากล่าโดยไม่สนใจอะไรจะทำให้ฝ่ายปรสิดถูกล่าเอง และเรียวกะยังตั้งคำถามอีกว่าพวกเราเกิดมาเพื่ออะไร ซึ่งคำตอบที่ได้จากพวกของตนคือมนุษย์นั้นเป็นพิษต่อโลก เราต้องเป็นคนถอนพิษนั้น	ในมุมมองของปรสิดมองว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่ทำลายทุกอย่างบนโลก มนุษย์นำสิ่งต่างๆ จากสภาพแวดล้อมไปใช้เพื่อประโยชน์ของตน และความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์โลกนั้นเป็นพิษต่อโลก
	ปรสิดแฝงตัวเข้าไปยังโรงเรียนที่ชินอิจิเรียนอยู่	อีกหนึ่งประเด็นคือตอนที่มีปรสิดแฝงตัวเข้ามาทำร้ายชินอิจิและนักเรียนคนอื่น ชินอิจิไปช่วยเพื่อนที่ติดอยู่บนตึกและ

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ (ต่อ)

ตอน	เนื้อเรื่องย่อ	ประเด็นสำคัญ
9-12	<p>เพื่อไปทำร้ายเขา เนื่องจากชินอิจิและมิกิถือเป็นศัตรูที่ต้องกำจัด ทำให้นักเรียนและเหล่าอาจารย์ถูกทำร้ายและฆ่าตายไปเป็นจำนวนมาก</p> <p>ทางรัฐบาลพยายามปิดบังประชาชนเพื่อไม่ให้เกิดความวิตกกังวล บ้างก็เชื่อเหตุการณ์ร้ายๆ เหล่านี้เป็นฝีมือของสหรัฐอเมริกา</p> <p>มิกิเริ่มเห็นว่าปรสิตเริ่มมีหลายประเภทตั้งแต่ทามิยะ เรียวโกะที่เลียนแบบพฤติกรรมมนุษย์ หรือปรสิตที่ยึดร่างนักการเมืองและสมัครเป็นนายก อาจเป็นไปได้ว่าหากพวกมันมีอำนาจ เป็นไปได้ไหมที่พวกมันจะปิดข่าวการฆาตกรรมและคุ้มกันแหล่งอาหารของพวกมัน</p>	<p>บอกให้เดินกลับไปยังทางที่ตนเดินมาซึ่งทางนั้นมีศพเด็กนักเรียนที่ถูกฆ่าเกลื่อนเพื่อนของชินอิจิบางคนสติแตกและต่อว่าชินอิจิว่ายังเป็นมนุษย์อยู่หรือเปล่า ที่เดินมาจากทางนั้นอย่างหน้าตาเฉย ซึ่งเป็นความคิดที่ตอกย้ำว่าการเป็นมนุษย์จะต้องรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และมีความรู้สึกสลดเสียใจต่อเหตุการณ์สะเทือนขวัญ หากไร้ความรู้สึกจะถูกตัดสินว่าไม่ใช่คนปกติเหมือนที่คนทั่วไปเขาเป็นกัน</p>
13-16	<p>การที่ชินอิจิล้มความเจ็บปวด ความโศกเศร้าหรือเฉยต่อเหตุการณ์สะเทือนใจได้นั้นทำให้คนรอบตัวมองว่าชินอิจิผิดมนุษย์มนา</p> <p>มิกิพูดถึงสิทธิการมีชีวิตอยู่ของพวกปรสิต หากมนุษย์มีสิทธิในการมีชีวิต พวกมันก็ต้องได้รับสิทธินั้น เช่นเดียวกับเรียวโกะที่ตั้งคำถามกับพวกพ้องของตนว่ามนุษย์และปศุสัตว์สามารถอยู่ร่วมกันได้ไหม ซึ่งเธอเชื่อว่ามันไม่มีความเสมอภาค อีกทั้งทามิยะ เรียวโกะเรียนรู้ว่าพวกปรสิตถูกรุกรานมนุษย์มากเกินไป</p>	<p>มิกิได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์นั้นกล่าวอ้างถึงสิทธิในการมีชีวิตอยู่ของตน มักพูดเสมอว่าชีวิตมนุษย์ล้วนมีค่า แล้วชีวิตของสิ่งมีชีวิตอื่นเล่า ไม่มีสิทธิที่จะมีชีวิตเฉกเช่นมนุษย์ด้วยหรือ จะหาความเสมอภาคแทบไม่ได้เลยหากใช้ชีวิตร่วมกับมนุษย์ มนุษย์คอยควบคุมทุกอย่างเอาไว้ แต่ก็ได้พูดใหญ่โตว่าทุกสิ่งมีชีวิตต้องอยู่ร่วมกัน</p>

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ (ต่อ)

ตอน	เนื้อเรื่องย่อ	ประเด็นสำคัญ
17-20	<p>นักสืบที่เรียวยโกะเคยจ้างวานให้ติดตามชินอิจิจับลูกเรียวยโกะไปเนื่องจากแค้นที่เรียวยโกะเป็นต้นเหตุทำให้ครอบครัวของเขาถูกฆ่าตาย ทำให้เรียวยโกะฆ่านักสืบเพราะคิดว่าจะทำร้ายลูกของตน ซึ่งผิดกับวิสัยของปรสิตมาก เธอเองก็แปลกใจตัวเองเหมือนกัน</p> <p>เรียวยโกะพูดกับชินอิจิเกี่ยวกับมนุษย์และปรสิต โดยเรียวยโกะตอกย้ำความคิดของชินอิจิว่าพวกปรสิตและมนุษย์เหมือนกันครึ่งหนึ่ง พวกเราและมนุษย์เป็นหนึ่งเดียวกัน ปรสิตเป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอ อยู่ด้วยตัวเองไม่ได้ อย่างแรกพวกมันอีกเลย</p> <p>ทางตำรวจได้เริ่มล่าปรสิตโดยมีหัวหน้าหน่วยจู่โจมคนหนึ่งสร้างความโกลาหลขึ้น เป้าหมายไม่ใช่เพื่อปกป้องประชาชน แต่เป็นการกวาดล้างศัตรูแม้จะต้องมีมนุษย์เสียชีวิตมากก็ตาม</p>	<p>หากตัดสินว่าปรสิตมีความโหดเหี้ยม กลุ่มคนบางกลุ่มก็เช่นกันไม่ว่าจะทั้งฆาตกรโรคจิตที่ก่อคดีฆ่าคนเพื่อความสนุก หรือแม้กระทั่งตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ไล่ล่าปรสิตที่แก่งสร้างสถานการณ์ให้วุ่นวายแม้จะต้องยิงปืนใส่ประชาชนธรรมดาไปเป็นจำนวนมากแต่ก็เป็นวิธีที่กำจัดพวกมันได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามนุษย์ทุกคนก็ไม่ได้ประเสริฐไปเหมือนที่พูด คนบางคนมีความเห็นแก่ตัว โหดร้าย ซึ่งแท้จริงแล้วสิ่งเหล่านี้เป็นธรรมชาติของมนุษย์หรือไม่</p>
21-24	<p>มีมนุษย์หนึ่งคนมีความคิดเช่นเดียวกับพวกปรสิตที่ว่าเหล่ามวลมนุษย์จำเป็นต้องลดจำนวนอย่างเร่งด่วน ทั้งปัญหามลพิษ ฆาตกรรมต่างๆ ก็ล้วนมาจากมนุษย์ เราควรคิดถึงสิ่งมีชีวิตอื่นนอกเหนือจากมนุษย์บ้างเมื่อเทียบกับพวกปรสิตที่อาศัยในร่างของสิ่งมีชีวิตอื่นเพื่อรักษาสมดุลโลกแล้ว มนุษย์นี้แหละที่เป็น “ปรสิตเดรัจฉาน”</p>	<p>มี มนุษย์คอยควบคุมทุกอย่างเอาไว้ แต่ก็ได้พูดใหญ่โตว่าทุกสิ่งมีชีวิตต้องอยู่ร่วมกัน</p>

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงเนื้อเรื่องย่อและประเด็นสำคัญ (ต่อ)

ตอน	เนื้อเรื่องย่อ	ประเด็นสำคัญ
21-24	<p>เช่นเดียวกับฆาตกรที่ชื่ออุระกะมิที่เชื่อว่ามนุษย์เกิดมาเพื่อเข่นฆ่ากันอยู่แล้ว ต่อให้ไม่มีปรตินิสัยและธรรมชาติที่แท้จริงของมนุษย์ก็เป็นเช่นเดิม</p> <p>ชินอิจิได้ต่อสู้กับปรสิตที่แข็งแกร่งที่สุด และสุดท้ายก็ชนะ นั่นจึงทำให้มิกิตระหนักได้ว่าสุดท้ายแล้วก็ไม่มีความหมายอะไรเลย</p> <p>จนสุดท้ายแล้วชินอิจิก็หาคำตอบของการเป็นมนุษย์ว่าเราทุกคนเกิดมาบนโลกเพื่อพยายามเข้าใจกันและกัน และพวกเราต้องพึ่งพาใครบางคนจนถึงวาระสุดท้าย</p>	<p>ความยิ่งใหญ่ที่เรื่อง ปลดปล่อยให้เราเห็นไม่ใช่ความยิ่งใหญ่ที่มาจากอำนาจทรัพย์สินเงินทองดังเช่นที่มนุษย์เราเข้าใจ แต่กลับหมายถึงการใช้ชีวิตอยู่เหนือค่านิยม หรือสังคมใด จริงๆแล้วความศิวิไลซ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นอาจจะเป็นสิ่งที่กำลังรุกรานอิสรภาพจากธรรมชาติ บางทีการได้ใช้ชีวิตอยู่เหนือกฎเกณฑ์อาจจะเป็นสิ่งที่มนุษย์อย่างเราใฝ่หาอยู่ก็เป็นได้</p> <p>ด้วยเหตุนี้ ปรสิตจำต้องลดจำนวนมนุษย์ลง เนื่องจากมนุษย์กำลังทำลายธรรมชาติ สุดท้าย การที่มนุษย์ออกมาปกป้องสภาพแวดล้อมก็เพราะกลัวว่าตัวเองจะสูญพันธุ์นั่นเอง</p>

3.4 วิธีการดำเนินเรื่อง

การ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu มีวิธีการดำเนินเรื่อง ดังนี้

3.4.1 การลำดับเรื่อง

การ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu มีการดำเนินเรื่องแบบเรียงตามลำดับเหตุการณ์ต่างๆ เป็นลำดับขั้น เริ่มด้วยการมาของสิ่งมีชีวิตแปลกปลอมจากต่างโลกโดยที่ไม่มีใครรู้ว่าพวกมันมาจากไหน พวกมันเป็นตัวอะไร แต่เมื่อได้พบกับมิกิจึงเข้าใจได้ว่าสิ่งมีชีวิตพวกนี้มีวงจรชีวิตที่คล้ายกับปรสิต หรือ Parasite ที่ต้องอาศัยร่างของโฮสต์เป็นแหล่งอาหารและที่อยู่ เนื้อเรื่องของการ์ตูนเรื่องนี้ได้ผูกปมให้ตัวละครในเรื่องสงสัยไปพร้อมกับคนดูว่าปรสิตพวกนี้ทำไมถึงต้องแฝงตัวมาอยู่ในสังคมมนุษย์ พวกมัน

ต้องการอะไรที่มากกว่าการจับพวกมนุษย์กินเป็นอาหารหรือไม่ ซึ่งปมก็ค่อยๆ คลี่คลายไปพร้อมกับการปรากฏตัวของปรสิตที่ยึดร่างของทามิยะ เรียวโกะ และปรสิตตัวอื่นๆ โดยตัวบของการ์ตูนจะแสดงให้เห็นเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่เกิดขึ้นเป็นลำดับไปตามความรุนแรงและตามวิวัฒนาการของปรสิต ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นล้วนมีผลต่อจิตใจของชินอิจิเช่นกัน จากเด็กมัธยมปลายที่เป็นคนไม่มีอะไรโดดเด่น ชี้กังวล และเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา แปรเปลี่ยนเป็นคนละคน จนถึงขั้นที่คนอื่นมองว่าชินอิจิเลือดเย็นผิดมนุษย์มนา อีกทั้งชินอิจิจำต้องต่อสู้กับปรสิตตัวอื่นๆ ที่ไม่ประสงค์ดีทั้งกับตัวเขาและคนรอบข้าง โดยมีมิกิคอยร่วมต่อสู้ด้วยจนถึงตอนสุดท้ายของเรื่อง ซึ่งทั้งสองต้องต่อสู้กับปรสิตที่มาจากทอลองของทามิยะ เรียวโกะ ซึ่งมีปรสิตถึง 5 ตัวในร่างเดียว

3.4.2 การเริ่มเรื่อง

ตัวบของการ์ตูนเริ่มต้นด้วยการมาของสิ่งมีชีวิตแปลกปลอมนอกโลก พวกมันต้องการที่จะยึดร่างมนุษย์และจับกินเป็นอาหาร ชินอิจิที่เป็นนักเรียนธรรมดาๆ ก็เป็นหนึ่งในผู้เคราะห์ร้ายนั้นเช่นกัน ทว่าปรสิตที่จะมายึดสมองของชินอิจินั้นทำพลาด ไม่สามารถเข้าถึงสมองได้ มันจึงหาทางเข้าไปทางแขนขวาแทนแต่ชินอิจิรู้สึกตัวได้ก่อน จึงขัดขวางด้วยการใช้หูฟังรัดแขนตัวเองทำให้ปรสิตไม่สามารถเข้าไปถึงสมองได้ ทำให้ปรสิตฝังตัวอยู่ที่แขนขวาของเขา โดยปรสิตสามารถแปรสภาพของตัวเองเป็นเหล็กแหลมเอาไว้ฆ่าผู้อื่นหรือป้องกันตัวเองได้ ทั้งมิกิและชินอิจิต้องอยู่ร่วมกันเพราะมิกิไม่สามารถดำรงชีวิตด้วยตัวเองได้ และหากชินอิจิต้องการจะกำจัดมิกิ เขาก็ต้องตัดแขนขวาของเขา ซึ่งนั่นไม่ใช่ความคิดที่ดี

ชินอิจิและมิกิกลายเป็นมิตรที่ดีต่อกันเนื่องจากต้องต่อสู้เพื่อเอาชีวิตจากปรสิตที่ต้องการมาทำร้ายทั้งสอง ถึงแม้ว่าในคราแรกชินอิจิจะเกลียดนิสัยเลือดเย็น ไม่รู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของมิกิ แต่มิกิก็ได้แสดงความคิดของตัวเองที่มีต่อมนุษย์ ทำให้ชินอิจิรู้สึกถูกคิดขึ้นมาบ้าง ว่าแท้จริงแล้วนั้นมนุษย์ไม่ได้ดีเกินไปกว่าสิ่งมีชีวิตอื่น

การปรากฏตัวของทามิยะ เรียวโกะ ได้สร้างปมอะไรหลายอย่างมากมายภายในเรื่อง ทั้งเรื่องที่ว่าพวกปรสิตเกิดมาทำไม เรามีชีวิตไปเพื่ออะไร อีกทั้งเธอยังมีนิสัยที่คล้ายมิกิ นั่นก็คือชอบศึกษาหาความรู้ ความฉลาดและมีเล่ห์เหลี่ยมของทั้งคู่ทำให้พวกเขาอยู่เหนือกว่าปรสิตตัวอื่นๆ อีกทั้งเรียวโกะยังทำการทดลองตั้งห้องโดยใช้ร่างของมนุษย์ที่ตนยึดร่างมา ซึ่งเด็กที่อยู่ในห้องของเรียวโกะนั้นเป็นเพียงแค่เด็กมนุษย์ธรรมดา สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ชมยิ่งนึกสงสัยเกี่ยวกับปมที่ตัวละครผูกขึ้น และคอยลุ้นกับเรื่องราวต่างๆ ไปพร้อมๆ กับตัวเอกของเรื่อง

3.4.3 การจบเรื่อง

ชินอิจิและมิกิได้ร่วมต่อสู้ด้วยกันมาจนถึงตอนสุดท้ายของเรื่อง โดยศัตรูตัวที่สุดท้ายที่ต่อกรด้วยก็คือปรสิทที่เกิดจากการทดลองของเรียวโกะ ที่มีปรสิท 5 ตัวอยู่ในร่างเดียว ชินอิจิเอาชนะมันด้วยการใช้เหล็กจากกองขยะที่มิกิไปทิ้งที่ลำตัวของมัน จากการสันนิษฐานของมิกิ เหล็กนั้นปนเปื้อนสารพิษจากการเผาไหม้สารเคมีไฮดรอเจนไซยาไนด์ที่เกิดจากน้ำมือของมนุษย์นั่นเอง ทำให้มิกิอุกคิดได้ว่า สุดท้ายแล้วก็ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดเอาชนะมนุษย์ได้เลย

เรื่องราวดำเนินมาจนถึงบทสรุปมนุษย์ก็ยังไม่รู้ว่าพวกมันมาจากไหน แต่จากเหตุการณ์ที่ตำรวจทำการกวาดล้างและต่อสู้กับปรสิท ทำให้พวกมันยิ่งระแวงและแฝงตัวอยู่ในสังคมมนุษย์ได้ดียิ่งกว่าเดิม และพวกมันเริ่มหันมากินอาหารของมนุษย์มากขึ้น และตัวมนุษย์เองก็ยังไม่สามารถเข้าใจความคิดในมุมมองของปรสิทหรือมิกิได้เลย ซึ่งชินอิจิเองก็ได้คิดทบทวนกับตัวเองว่า จริงๆ แล้วเราไม่ควรทำความเข้าใจสายพันธุ์อื่นด้วยความคิดของสายพันธุ์ตนเอง การที่เราเข้าใจความรู้สึกของสิ่งมีชีวิตอื่น อาจเป็นการเข้าใจผิดของมนุษย์เองก็เป็นได้ และบางทีสิ่งที่ไม่เป็นมิตรต่อมนุษย์อาจจะไม่มีสักตัวก็ได้ และถึงเราจะเข้าใจพวกมันไม่ได้ แต่เราก็ควรเคารพพวกมันในฐานะของสิ่งมีชีวิตเหมือนกัน

3.5 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu หรือ “ปรสิทเดรัจฉาน” ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลการผลิต เนื้อเรื่องย่อ และตัวละครหลักในเรื่อง ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงโลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่นไม่ว่าจะเป็นปรสิท สัตว์เลี้ยง ซึ่งมนุษย์ได้ให้คุณค่าของสัตว์และสิ่งมีชีวิตอื่นต่างกันตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีโลกทัศน์ระหว่างปรสิทกับมนุษย์ผ่านมุมมองของมิกิและเรียวโกะ ที่ชี้ให้เห็นถึงนิสัยที่แท้จริงหรือธรรมชาติของมนุษย์ และสุดท้ายโลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่ตัดสินผู้อื่นว่าเป็นคนประเภทใดเมื่ออยู่ฝั่งตรงข้ามหรือมีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนตน โดยการศึกษาโลกทัศน์ทั้งของฝั่งมนุษย์และปรสิทจะทำให้เข้าใจถึงข้อดีและข้อเสียของแต่ละเผ่าพันธุ์

จากเนื้อเรื่องของการ์ตูนเรื่องนี้ อาจกล่าวได้ว่าชินอิจิก็เป็นอีกหนึ่งตัวละครที่ทำให้เราสะท้อนเห็นถึงอีกด้านหนึ่งที่หลบซ่อนอยู่ในจิตใจของมนุษย์ อาจจะเพราะการพัฒนาของเผ่าพันธุ์ทำให้มนุษย์รู้จักที่จะเรียนรู้ความรู้สึก เห็นอกเห็นใจ รัก ชอบ โกรธ หลง การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงมีเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกอยู่ด้วยตลอด ต่างจากปรสิทที่ใช้ชีวิตอย่างไร้ความปราณี ด้านชาติต่อความรู้สึก แท้ที่จริงแล้วมนุษย์ก็มีความรุนแรงที่แอบซ่อนอยู่ลึกๆเช่นเดียวกัน เพียงแต่มนุษย์ใช้ชีวิตอย่างสงบสุขห่างไกลจากการถูกไล่ล่ามานาน

บางทีหากต้องพบเจอกับความตายทุกวันเหมือนกับซินอิจิ ตัวเราอาจจะไม่ต่างอะไรกับปรสิตเป็นแน่ เช่นเดียวกับที่ซินอิจิเคยบอกตัวเองว่าเราไม่มีสิทธิ์ไปเรียกพวกปรสิตว่าเป็นพวกเลือดเย็นได้ ในเมื่อเราก็เหยียบย่ำคนรอบข้างเพื่อที่จะมีชีวิต

การ์ตูนเรื่องนี้เต็มไปด้วยการฆ่าฟันกันของทั้งมนุษย์และปรสิต แต่ก็มีจุดแตกต่างกันอยู่มาก ระหว่างปรสิตที่ฆ่ามนุษย์เพื่อกินเป็นอาหารตามกฎของธรรมชาติและห่วงโซ่อาหาร กับมนุษย์ที่ฆ่าฟันหรือทำเรื่องโหดร้ายต่างๆ นานา เพียงเพื่อสนองความพอใจของตนเองเท่านั้น บางครั้งอาจจะไม่ได้รุนแรงถึงการฆ่าฟันใคร แต่ผลของมันอาจจะกระจายเป็นวงกว้างสร้างความเจ็บปวดและทรมานเป็นระยะยาวยิ่งกว่าการเข่นฆ่ากัน

บทที่ 4

การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสิต

ในบทที่ 4 นี้ จะกล่าวถึงถึงเนื้อหาของการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับโลกทัศน์ของทั้งมนุษย์และปรสิตโดยสามารถแบ่งออกเป็น โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น โลกทัศน์ระหว่างปรสิตกับมนุษย์ และโลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ซึ่งโลกทัศน์ของแต่ละคนจะมีผลต่อความคิดและพฤติกรรม

4.1 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่น

เป็นแนวความคิดและความรู้สึกของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งมีชีวิตอื่น รวมถึงการให้ค่า และความสำคัญต่างกันตามสายพันธุ์ โดยสามารถแบ่งประเภทของสิ่งมีชีวิตอื่นได้ดังนี้

4.1.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อปรสิต

มนุษย์มักจะมีชุดความคิดที่เน้นตัวมนุษย์เป็นศูนย์กลางของสรรพสิ่งที่มนุษย์เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์ด้วย โดยที่แต่ละคนต่างก็มี ศักดิ์ศรี มีคุณค่า มีศักยภาพ สมรรถภาพ ประสิทธิภาพ และสิทธิเสรีภาพ ที่จะเลือกตัดสินใจกระทำในสิ่งที่ตนเห็นว่าเป็นความถูกต้องเหมาะสมสำหรับตนเอง อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์จะชอบยกตนว่าเป็นสัตว์ประเสริฐซึ่งต่างจากสัตว์เดรัจฉาน เมื่อถึงวันที่มนุษย์โดนปรสิตบุกเข้ามายึดร่าง ก็เปรียบเสมือนการถูกยึดพื้นที่จากกลุ่มคนที่มาจากพื้นที่ศิวิไลซ์เข้ามายึดพื้นที่ของชนพื้นเมือง ซึ่งเป็นสิ่งที่มนุษย์รับไม่ได้เมื่อสิ่งชีวิตที่คิดว่าเป็นเจ้าของโลกใบนี้ถูกรุกรานและค่อยๆ ถูกกำจัดจากเผ่าพันธุ์อื่นที่มีความสามารถมากกว่า ว่องไวกว่า และแข็งแกร่งกว่า

การ์ตูนเรื่องนี้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งมีชีวิตอื่นที่เข้ามาทำลายอารยธรรมของมนุษย์จะถูกมองว่าเป็นสิ่งที่จะต้องถูกกำจัดเช่นกัน แต่โลกทัศน์ที่มีต่อปรสิตในเรื่องก็ไม่ได้มีแค่ด้านเดียวเสมอไป ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

4.1.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.1.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

ในมุมมองของซินอิจิ มิถิถือเป็นเพื่อนสนิทของเขากี่ว่าได้ เนื่องจากทั้งสองต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเพราะความผิดพลาดของมิถิที่ไม่สามารถเข้าไปยึดสมองของซินอิจิได้ จึงต้องมายึดมือข้างขวาของเขาแทน ถ้าหากซินอิจิจะกำจัดมิถิออกไป เขาจะต้องตัดมือขวาของตัวเองเช่นกัน ซึ่งนั่นไม่ใช่เรื่องที่ดีสำหรับตัวเขา และมิถิเองก็อาศัยอยู่ในร่างซินอิจิโดยได้รับสารอาหารผ่านเลือดของซินอิจิ มิถิจึงไม่ต้องออกไปล่ามนุษย์กิน อีกทั้งนิสัยที่ฉลาดเป็นกรด และนิสัยช่างเรียนรู้ของมิถิ ก็ทำให้ซินอิจิชื่นชมในตัวมิถิอยู่บ้าง และมิถิยังเคยช่วยชีวิตซินอิจิจากการถูกทำร้ายอีกด้วย นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ซินอิจิมองมิถิเปลี่ยนไป

นอกจากมิถิแล้ว ยังมีปรสิตตัวสำคัญอีกหนึ่งตัวที่มีนิสัยแตกต่างจากปรสิตตัวอื่นๆ นั่นคือปรสิตที่แฝงตัวอยู่ในร่างผู้หญิงที่ชื่อว่า ทามิยะ เรียวโกะ หรืออีกชื่อหนึ่งคือ ทามุระ เรียวโกะ ซึ่งนิสัยของเรียวโกะมีความคล้ายคลึงกับมิถิซึ่งก็คือชอบแสวงหาความรู้ เป็นปรสิตที่ฉลาด และต้องการแฝงตัวเข้ามาอยู่ในสังคมมนุษย์ซึ่งเธอมีพรสวรรค์มากทีเดียว ต่างจากปรสิตตัวอื่นที่นอกจากจะไม่แสวงหาความรู้แล้ว ยังล่ามนุษย์แบบไม่สนใจอะไร ซึ่งจะนำผลเสียไปสู่การถูกมนุษย์ไล่ล่ากลับแทน อีกทั้งเรียวโกะยังทำการทดลองใช้ร่างมนุษย์ที่ยึดมา นำไปสืบพันธุ์และตั้งท้อง ซึ่งเด็กที่เกิดออกมานั้นเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดา เรียวโกะตั้งใจจะนำเด็กมาทดลองเมื่อถึงเวลา หากใช้การไม่ได้ก็จะจับกิน แต่เมื่อเธอได้เลี้ยงดูทารก เธอยิ่งหลงใหลในความพิศวงของโลกมนุษย์ว่ามีอะไรอีกหลายอย่างที่น่าค้นหา และทำยที่สุดเรียวโกะก็ได้ปกป้องลูกของตนจากการที่โดนตำรวจรุมล้อมและยิงปืนใส่จนร่างกายทนมไหม้และเสียชีวิต ซินอิจิมองว่าปรสิตที่เฉลียวฉลาดอย่างเรียวโกะสามารถตอบโต้กลับได้หรือจะหนีไปก็ได้ แต่เธอเลือกที่จะปกป้องและส่งเด็กทารกให้ซินอิจิ โดยเธอกล่าวกับซินอิจิวาอยากให้เด็กมนุษย์ธรรมดาถูกเลี้ยงดูโดยมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่าเรียวโกะเริ่มจะเรียนรู้และเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์ได้อย่างสมบูรณ์

4.1.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

ซินอิจิและคนอื่นๆ มองว่าปรสิตเป็นสิ่งมีชีวิตที่โหดร้าย เนื่องจากพวกมันจับมนุษย์กินเป็นอาหาร ซึ่งซินอิจิเคยพูดกับมิกิว่าชีวิตมนุษย์ทุกคนล้วนมีค่า จึงไม่น่าพอใจกับการที่ต้องมาพบเจอเหตุการณ์ที่เลวร้ายเช่นนี้ มนุษย์จึงต้องปกป้องตัวเองและคนรอบตัว เช่นเดียวกับซินอิจิที่สูญเสียแม่ของตนให้กับปรสิต เนื่องจากมีปรสิตตัวหนึ่งทำร้ายแม่ของซินอิจิตอนไปเที่ยวนอกเมืองกับสามี โดยปรสิตตัวนั้นได้ยึดร่างแม่ของเขาและหมายจะทำร้ายพ่อของซินอิจิแต่ทำไม่สำเร็จ ซินอิจิจึงโกรธและเกลียดเหล่าปรสิตมากยิ่งขึ้นไปอีก

เป็นธรรมดาที่มนุษย์แทบเอาชนะปรสิตไม่ได้เลย เนื่องจากปรสิตสามารถแปรสภาพร่างกายของตนเป็นอาวุธเหล็กแหลมได้ อีกทั้งความไว และความแข็งแกร่งที่มีมากกว่าคนธรรมดาทั่วไปหลายเท่าตัว อีกทั้งนิสัยที่ไม่เคยมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ไร้ความเมตตา ยกตัวอย่างเช่นตอนที่ปรสิตจะเข้ามาทำร้ายซินอิจิในโรงเรียน มิกิได้ออกอุบายให้ซินอิจิใช้เพื่อนนักเรียนที่อยู่รอบตัวในขณะนั้นเป็นโล่กำบังแล้วค่อยหาช่องโหว่เพื่อสู้กลับ ซึ่งซินอิจิรับในความคิดของมิกิไม่ได้ เนื่องจากโหดร้ายและไร้มนุษยธรรมเกินไป จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้ปรสิตเป็นเหมือนปีศาจในสายตาของมนุษย์โลก

การมีอยู่ของปรสิตเป็นภัยต่อโลก แน่แน่นอนว่ามนุษย์มองปรสิตเป็นศัตรูทางรัฐบาลญี่ปุ่นจึงได้ออกมาตรการต่างๆ เพื่อปกป้องประชาชนและพยายามกำจัดปรสิตให้สิ้นซาก เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ว่าต้องกำจัดศัตรูหรือสิ่งมีชีวิตอื่นที่เป็นภัยต่อตนและพวกพ้อง ซึ่งในเรื่องก็ได้แสดงให้เห็นการต่อสู้กันระหว่างมนุษย์และปรสิตที่เข้ามารุกรานโลกมนุษย์

4.1.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

แม้ว่าปรสิตในเรื่องจะเผยให้เห็นด้านที่ดุร้ายและเป็นศัตรูกับมนุษย์ แต่ก็ไม่ใช่ปรสิตทุกตัวจะเช่นข่ามนุษย์เพื่อความสนุก อย่างน้อยพวกมันก็ฆ่าเพื่อกินเป็นอาหาร และอย่างมากที่สุดก็กินเพียงแค่ 1 ถึง 2 ชนิดเท่านั้น ต่างกับมนุษย์ที่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมากมายเพื่อบริโภค หรือทำร้าย รังแกสัตว์อื่นๆ อย่างเอาแต่ใจ

ปรสิตเป็นสิ่งมีชีวิตที่แข็งแรง ว่องไว และสามารถฆ่ามนุษย์ได้เพียงเสี้ยววินาที แต่พวกมันก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอ ไม่สามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตัวเอง ต้องอาศัยร่างของสิ่งมีชีวิตอื่น หากร่างโฮสต์ที่อาศัยอยู่ตาย ตัวปรสิตก็จะตายตามไปด้วย

4.1.1.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านลบ

การมีอยู่ของปรสิตบนโลกมนุษย์นั้นไม่ใช่ผลดีต่อสังคมมนุษย์ เนื่องจากจะต้องมีผู้คนล้มตายจากการถูกปรสิตกินเพื่อเป็นอาหาร ตามธรรมชาติของนิสัยมนุษย์ สิ่งที่เป็นภัย หรือสิ่งที่ไม่ดี จะต้องถูกกำจัด ปรสิตก็เช่นกัน ตัวละครที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรสิตต่อสู้กับพวกมันทุกวิถีทาง โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นมาจากมันสมองของมนุษยชาติ อาทิ ปืน ระเบิด และสารเคมี มาใช้ในการตอบโต้ ปรสิต เปรียบเสมือนร่างกายของมนุษย์ เมื่อมีปรสิตเข้ามาอยู่ในร่างกายอาจส่งผลเสียต่อสุขภาพได้ มนุษย์จึงคิดค้นยาขับพยาธิเพื่อขับสิ่งที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย

4.1.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยง

ในปัจจุบันคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสัตว์เลี้ยงได้เข้ามามีส่วนสำคัญกับชีวิตของคนเรามากขึ้น เนื่องจากว่าสภาพสังคมของเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไป จากครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกหลายคนมาเป็นครอบครัวเดี่ยว จากสังคมชนบทมาเป็นสังคมเมือง เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไปจากเดิมจึงทำให้มีผลต่อสภาพจิตใจของคน เกิดความเหงา ความเครียดขึ้นมาได้ สิ่งหนึ่งที่จะเข้ามาทดแทนและดูแลจิตใจได้ดีที่สุดก็น่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น สุนัข แมว ปลา มนุษย์เราจึงให้คุณค่ากับชีวิตของสัตว์เลี้ยงเป็นอย่างมาก

4.1.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.1.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

มนุษย์ได้ตีคุณค่าของสัตว์เลี้ยงเอาไว้สูงกว่าสัตว์ชนิดอื่นๆ เนื่องจากมนุษย์เลี้ยงด้วยความรักใคร่เอ็นดู ซึ่งจะคอยเลี้ยงเอาไว้เป็นเพื่อน ใช้งาน หรือชื่นชม โดยสัตว์เลี้ยงส่วน

ใหญ่จะมีหน้าตาหรือขนาดที่น่ารักถูกใจคนเลี้ยง แม้กระทั่งสัตว์ที่ไม่ได้มีเอาไว้เพื่อเลี้ยงแต่หากมีคุณลักษณะที่น่ารัก น่าเอ็นดู ทุกคนก็คงรู้สึกอยากจะปกป้องหรือดูแล เช่นเดียวกับซินอิจิและแฟนสาวของเขาที่ตีคุณค่าของสุนัขและแมวเอาไว้ว่าเป็นสิ่งที่ต้องทะนุถนอมและต้องปกป้องพวกมันหากใครมารังแก

ในเรื่องแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสัตว์เลี้ยงที่แม้ต่อให้จะไม่ใช่ว่าเจ้าของตัวจริงแต่ก็อดไม่ได้ที่เราจะรู้สึกอยากปกป้อง ตัวอย่างเช่น ตอนที่ซินอิจิไปเจอพวกเด็กวัยรุ่นสามคนกำลังปาหินก้อนเล็กๆ ใส่แมวที่ถูกกลบไว้ในบ่อทรายที่สวนสาธารณะ เหลือเพียงแค่ส่วนหัวที่ผุดขึ้นมาเมื่อซินอิจิเห็นว่าแมวตัวนั้นไม่มีทางหนี เขาจึงเข้าไปช่วยและไล่เด็กพวกนั้นออกไป

อีกตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่ามนุษย์ตีคุณค่าให้สัตว์เลี้ยงเอาไว้ คือตอนที่ซินอิจิและมูราโนะแฟนสาวของซินอิจิ เจอสุนัขที่โดนรถชนแต่ยังไม่ตาย ทั้งสองได้ช่วยอุ้มออกมาจากถนนและเดินมายังสวนสาธารณะ เมื่อเห็นว่าสุนัขตายแล้ว ซินอิจิได้นำไปทิ้งลงถังขยะ แต่การกระทำของซินอิจิทำให้มูราโนะรับไม่ได้ที่ซินอิจิไม่นำสุนัขไปฝังดิน เนื่องจากเธอมองว่าสุนัขไม่ควรถูกกระทำเช่นนั้น ความคิดของมูราโนะยกระดับสัตว์เลี้ยงให้เกือบเทียบเท่ามนุษย์เลยทีเดียว หากมนุษย์เมื่อตายไปแล้วมีหลุมศพเพื่อเป็นที่รำลึก พวกสัตว์เลี้ยงต่างๆ ก็คงต้องการหลุมศพไม่ต่างกัน การนำไปทิ้งอาจจะดูเป็นสิ่งที่ไร้เยื่อใยมากเกินไป

4.1.2.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

จากตอนที่ซินอิจิและมูราโนะเข้าไปช่วยเหลือสุนัขที่โดนรถชน จะเห็นได้ว่ารถที่วิ่งผ่านไปผ่านมาหลายคันไม่ได้สนใจลงมาดูอาการของสุนัขตัวดังกล่าว อาจจะคิดว่ามันคงตายไปแล้ว หรือการยื่นมือเข้าไปช่วยเหลืออาจทำให้เสียทั้งเงินและเวลา เนื่องจากต้องพาไปรักษา เช่นเดียวกับซินอิจิ แม้ว่าจะเข้าไปช่วยเหลือก็จริงแต่เขาก็แค่อุ้มมาที่สวนสาธารณะและรอให้มันตายไปเอง เขามองว่าอีกไม่นานมันก็ตาย พอถึงเวลาที่สุนัขตัวนั้นตายเขาก็นำไปทิ้งลงถังขยะ และบอกกับมูราโนะถึงคุณค่าของมันว่า “สุนัขที่ตายไปแล้วไม่ใช่สุนัขอีกต่อไป แต่เป็นเพียงแค่ก้อนเนื้อรูปสุนัขก็เท่านั้น” (คำพูดของซินอิจิจากตอนที่ 8) ซึ่งบ่งบอกถึงโลกทัศน์ของซินอิจิได้ดีว่าเขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับชีวิตของสัตว์เลี้ยงเท่ากับชีวิตของคน หากมีคนบาดเจ็บเจียนตาย แน่แน่นอนว่าเขาจะไม่นิ่งเฉยแบบที่ทำกับสุนัขตัวนั้นแน่นอน

4.1.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจความต้องการ ความรู้สึกของสัตว์เลี้ยงที่แท้จริงได้ตลอดเวลา เมื่อไม่สามารถเข้าใจได้ ก็จะเกิดความหงุดหงิด รำคาญ หรือหากสัตว์เลี้ยงมีปัญหาแล้วมนุษย์แก้ปัญหาไม่ตรงจุด เนื่องจากขาดความเข้าใจก็อาจจะเป็นอันตรายต่อสัตว์เลี้ยงได้ นอกจากนี้ ไม่ใช่มนุษย์ทุกคนจะใจดี มีเมตตา และตีคุณค่าให้สัตว์เลี้ยงเหมือนกับมูราโนะที่เป็นหนึ่งในตัวละครของเรื่อง

การตัดสินใจที่จะนำมาเลี้ยงนั้นต้องรับผิดชอบชีวิตของพวกมันด้วย เนื่องจากการนำสัตว์มาเลี้ยงเปรียบกับการเป็นเจ้าของชีวิตของสิ่งมีชีวิตหนึ่ง และสัตว์เลี้ยงบางชนิดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง หรือหากินได้เอง และเราต้องเข้าใจธรรมชาติของสัตว์ชนิดนั้นๆ ว่าสภาพแวดล้อมที่เลี้ยงเหมาะสมหรือไม่ เช่นเดียวกับตัวละครในเรื่องที่มีการพาสุนัขออกมาเดินเล่น เนื่องจากสถานที่เลี้ยงอาจจะไม่เพียงพอต่อการออกกำลังกายของสุนัข หรือไม่อยากให้สัตว์เลี้ยงของตนต้องอยู่ในที่คับแคบจึงพาออกมาเล่นในสถานที่ที่กว้างๆ

4.1.2.3 โลกทัศน์ที่ให้น้ำหนักไปในทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านบวก

มนุษย์มองว่าสัตว์เลี้ยงมีความใกล้ชิดกับมนุษย์มากกว่าสัตว์ชนิดอื่นที่อยู่ตามธรรมชาติ ดังนั้น มนุษย์มักจะยกระดับสัตว์เลี้ยงให้มีความสำคัญก็อบเทียบเท่ามนุษย์ สัตว์เลี้ยงสามารถเป็นได้ทั้งเพื่อนคอยแก้ สามารถนำมาเป็นสิ่งที่ชีวิตที่มนุษย์เลือกนำมาบำบัดสภาพจิตใจ หรือนำมาใช้ประโยชน์ อีกทั้งสัตว์เลี้ยงยังได้รับการปกป้องคุ้มครองมากกว่าสัตว์ชนิดอื่นๆ ยกตัวอย่างตอนที่ชินอิจิไปช่วยลูกแมวจากการโดนรุมแก๊ง หากลองคิดว่าสัตว์ที่อยู่ตรงนั้นเป็นกิ้งกือ ไล่เดือน คงมีน้อยคนที่จะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากสัตว์ดังกล่าวไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกับมนุษย์ การให้คุณค่าความสำคัญอาจจะต่างกัน

4.2 โลกทัศน์ระหว่างปรสติดกับมนุษย์

ในส่วนนี้จะพูดถึงมุมมองของปรสติดที่มีต่อมนุษย์ว่าแท้จริงแล้วมนุษย์มีนิสัย ความคิด และ พฤติกรรมอย่างไร เมื่อมองจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตอื่น โดยที่มนุษย์นั้นอาจไม่ได้ตระหนักถึงจุดนั้น

4.2.1 โลกทัศน์ของปรสติดที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมิกิ

มิกิเป็นปรสติดที่ต้องอาศัยอยู่ในร่างกายของชินอิจิ มิกิมีนิสัยฉลาด ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อาจกล่าวได้ว่ามิกิถือเป็นนักปราชญ์ก็ว่าได้ มักจะชอบพูดความจริงที่ทำให้ชินอิจิตระหนักถึง ด้วยความที่มิกิชอบเรียนรู้จึงทำให้มีลักษณะนิสัยแตกต่างจากปรสติดส่วนมากที่ชอบใช้แต่กำลัง ไม่คิดหน้าคิดหลังในการล่ามนุษย์ มิกิจึงมีโลกทัศน์ที่มองมนุษย์ต่างไปจากพวกของตน

4.2.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.2.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

มิกิมองว่ามนุษย์แตกต่างจากเผ่าพันธุ์ของตนอยู่มาก ซึ่งสิ่งที่มิกิไม่มีทางเข้าใจได้เลยคือจิตใจของมนุษย์ที่มีแต่ความเห็นอกเห็นใจ ซึ่งมิกิสังเกตได้จากตัวชินอิจิเองและคนรอบตัวของชินอิจิ มิกิได้ตั้งคำถามว่า “หนึ่งในจิตใจที่เข้าใจยากที่สุดของมนุษย์คือการเห็นอกเห็นใจถึงตัวเองจะลำบาก” (คำพูดของมิกิจากตอนที่ 5) โดยคำพูดของมิกิสะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์นั้นแตกต่างจากเผ่าพันธุ์อื่นๆ หากเทียบกับนิสัยส่วนตัวของมิกิที่รักตัวกลัวตาย หรือเกิดเหตุการณ์เสี่ยงที่จะถูกเปิดเผยตัวตน มิกิจะฆ่าทุกคนที่ล่วงรู้ความลับของชินอิจิที่มีปรสติดอยู่ที่มือขวา และจะไม่ให้ความร่วมมือกับชินอิจิ โดยตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือตอนที่มิ้นกีสืบคนหนึ่งตามตัวชินอิจิและล่วงรู้ความลับของเขาเข้า ซึ่งนั่นก็คือการมีอยู่ของมิกิที่มีมือขวา ทำให้นักสืบถ่ายคลิวิดิโอเก็บเป็นหลักฐานและกำลังจะหนี แต่มิกิไหวตัวทันและตั้งใจจะฆ่านักสืบคนนั้นอย่างไม่มีลังเล แต่ก็ทำไม่ได้เนื่องจากชินอิจิห้ามเอาไว้ มิกิไม่เข้าใจว่าชินอิจิจะห้ามมิให้เขาฆ่าผู้ชายคนนั้นทำไม ในเมื่อผู้ชายคนนั้นล่วงรู้ความลับและจะทำให้พวกเขาทั้งคู่เดือดร้อน แต่ชินอิจิก็ยืนยันที่จะไม่ให้มิกิฆ่า โดยให้เหตุผลไปว่า “เราจะฆ่ามนุษย์ไม่ได้ ไม่ว่าเหตุผลใดก็ตาม” (คำพูดของชินอิจิจากตอนที่ 13) ต่างจากเผ่าพันธุ์ของมิกิโดยสิ้นเชิง ที่ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือปรสติดพวกเดียวกันพวกมันก็ลงมือฆ่าแบบไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น

4.2.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

มิถิมองว่ามนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์ที่ชอบอวดอ้างว่าตนเองยิ่งใหญ่ และมองว่าชีวิตของมนุษย์มีค่ามากกว่าชีวิตของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ โดยการมาของปรสิตก่อให้เกิดความหวาดกลัว เกิดขึ้นในใจมนุษย์ ปรสิตจับมนุษย์กินเป็นอาหาร ซึ่งมิถิเคยให้เหตุผลกับชินอิจิไปว่าพวกมันเกิดมาเพื่อกินธรรมชาติสร้างมาเพื่อกิน มันไม่น่าพอใจหรือที่พวกมนุษย์ถูกจับกิน แน่นนอนว่าชินอิจิไม่พอใจเป็นอย่างมาก ที่ได้ยินเหตุผลเหล่านั้น เพราะชินอิจิเชื่อแบบที่มนุษย์ทั่วไปและเน้นย้ำกับมิถิเสมอว่าชีวิตมนุษย์นั้นมีค่า ไม่ใช่สิ่งที่จะมาโดนฆ่าเป็นผักปลา แต่ทว่ามิถิกลับไม่คิดเช่นนั้น มิถิสวนกลับไปว่า “ชีวิตของหนู ไก่ วัว ก็มีค่า ชีวิตของปรสิตก็มีค่าเช่นกัน” (คำพูดของมิถิจากตอนที่ 2) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์นั้นสำคัญตัวผิดหรือไม่ มนุษย์มักคิดว่าตนเองเข้าใจทุกอย่าง และตีคุณค่าของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ให้ด้อยกว่าตน เพียงเพราะคิดว่าคุณสมบัติของมนุษย์คือการมีสติปัญญา ศีลธรรม และความเมตตา

อีกหนึ่งเหตุการณ์ที่มิถิคิดว่ามนุษย์นั้นคิดว่าชีวิตตนเองมีค่าคือตอนที่นักสืบพูดกับมิถิถึงสิทธิ์ในการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์ มนุษย์ไม่ควรจะต้องมาตายแบบนี้ แต่แล้วมิถิก็กสวนกลับไป หากพวกมนุษย์มีสิทธิ์ที่จะมีชีวิต พวกปรสิตก็มีเหมือนกัน และมิถิเชื่อว่า “สิทธิ์” คือแนวคิดที่เป็นเอกลักษณ์ต่อมนุษย์ ไม่ว่าจะสถานการณ์ไหน พวกเราจะทำอะไรก็ตามเพื่อมีชีวิตรอด ดังนั้นการที่มนุษย์อ้างสิทธิ์เหล่านั้นเป็นเหตุผลที่มิถิรับไม่ได้และฟังไม่ขึ้น

4.2.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

มิถิมองว่ามนุษย์นั้นมีความรู้สึก และความคิดที่ซับซ้อน อีกทั้งยังมีความเห็นอกเห็นใจต่อกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่เผ่าพันธุ์ปรสิตไม่มีและไม่มีความเข้าใจความรู้นี้ มิถิจึงมองว่าพวกมนุษย์นั้นเป็นพวกอ่อนไหว เหยาะเหยยะ จากการทำเมื่อก่อนชินอิจิเป็นคนที่ยึดกังวล อ่อนไหวง่าย เจอเหตุการณ์ที่เศร้าเสียใจแล้วไม่สามารถลืมความเจ็บปวดได้นั้นมิถิเรียกสิ่งเหล่านั้นว่า “การเสียเวลา” เมื่อเทียบกับปรสิตที่ไม่มีความคิดที่ลึกซึ้งและซับซ้อนเท่ามนุษย์ จะไม่สามารถรับรู้ความเป็นมนุษย์ได้เลย แม้จะพยายามแฝงตัวอยู่ในสังคมของมนุษย์ก็ตาม

4.2.1.3 โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ทางลบ

พฤติกรรมของมิกิในช่วงแรกนั้นมีแต่ความโหดร้าย ไร้ความเมตตา กล่าวคือ มิกิมักจะเห็นแก่ตนเอง ไม่สนใจคนอื่น ไม่ว่าคนอื่นจะเดือดร้อนหรือเป็นอะไรไปมิกิจะไม่สนใจ สนแค่หาขอให้ตัวเองมีชีวิตต่อไปก็พอ ซินอิจิจึงกล่าวหาว่ามิกิและพวกปรสิตเป็นปีศาจ แต่ด้วยความอยากรู้อยากเห็นของมิกิ ทำให้มิกิเปิดพจนานุกรมหาคำว่าปีศาจ แล้วก็ทำให้เข้าใจว่า สิ่งมีชีวิตที่ใกล้เคียงกับคำว่าปีศาจก็คือมนุษย์นั่นเอง ในมุมมองของมิกิ มนุษย์ก็ไม่ต่างอะไรกับปีศาจมากนัก พร้อมกับให้เหตุผลกับซินอิจิว่าเผ่าพันธุ์ของพวกมันกินอาหารอย่างมากที่สุด 1 ถึง 2 ชนิด แต่มนุษย์ทั้งฆ่าและกินสิ่งมีชีวิตหลายชนิด ทั้งปรสิตกับมนุษย์ก็มีส่วนที่คล้ายกัน หากจะมองว่าปรสิตเป็นปีศาจ มนุษย์ก็คงเป็นเหมือนกัน

4.2.2 โลกทัศน์ของปรสิตที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของทามิยะ เรียวโกะ

ทามิยะ เรียวโกะ เป็นอีกหนึ่งปรสิตที่มีความสำคัญต่อเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่อง มันได้เข้าไปยึดร่างของหญิงสาวที่ชื่อ ทามิยะ เรียวโกะ และแฝงตัวอยู่ในสังคมมนุษย์ได้อย่างแนบเนียน เธอมีนิสัยเหมือนกับมิกิ คือ มีทั้งความเฉลียวฉลาด ชอบแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังชอบทำการทดลอง และชอบตั้งคำถามว่า “จุดมุ่งหมายของการดำรงอยู่ของเราคืออะไร” (คำพูดของเรียวโกะที่พูดกับเหล่าปรสิตตอนที่ 9) ทำให้ความใคร่รู้สิ่งแปลกใหม่ในโลกมนุษย์ทำให้เธอมีโลกทัศน์ที่มีต่อมนุษย์ต่างจากปรสิตตัวอื่นๆ และการตั้งคำถามเชิงปรัชญาของทามิยะ เรียวโกะ ทำให้คนได้ฉุกละหุกหรือมองในมุมของปรสิตบ้าง

4.2.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.2.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

เรียวโกะมองว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าสนใจ เธอต้องการเข้ามาอยู่ในสังคมของมนุษย์และเริ่มเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งๆ ที่ไม่รู้ว่าทำไปเพื่ออะไร เนื่องจากปรสิตไม่มีทางเข้าใจความเป็นมนุษย์ได้ ไม่ว่าจะป็นทั้งการยิ้ม หรือการหัวเราะ และสิ่งที่ทำให้เรียวโกะรู้สึกแปลกใจกับการเป็นมนุษย์ คือการที่แม่แท้ๆ ของเรียวโกะ รับรู้ได้ทันทีที่เห็นแววตาของทามิยะ เรียวโกะหลังจากที่โดนยึดร่างแล้วว่ามีไม่ใช่ลูกสาวของหล่อน ซึ่งเรียวโกะไม่เข้าใจเลยสักนิด เพราะตนเองก็เลียนแบบพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ทุกอย่าง แต่สุดท้ายแล้ว สิ่งนั้นจะสอนให้เรียวโกะรู้จักสิ่งที่เรียกว่า “สายสัมพันธ์

ระหว่างแม่ลูก” หลังจากที่เรียวโกะทำการทดลองกับตัวเองโดยการตั้งท้องและคลอดลูก นำไปสู่การปกป้องลูกของตนเพื่อไม่ให้โดนกระสุนปืนจากตำรวจที่มารุมยิงตนเอง ทั้งๆ ที่มีโอกาสตอบโต้หรือหลบหนี แต่เธอก็เลือกที่จะปกป้องลูกอย่างเดียว โดยเรียวโกะเองก็ไม่เข้าใจกับการกระทำของตัวเองเช่นกัน คงอาจเป็นเพราะเรียวโกะได้เข้าใจความเป็นมนุษย์ไปอีกหนึ่งก้าว

4.2.2.2.2 โลกทัศน์ด้านลบ

เรียวโกะสรุปเกี่ยวกับการมีอยู่ของพวกปรสิตให้ชินอิจิได้รับรู้ว่าแท้จริงแล้ว เหล่าปรสิตและมนุษย์เหมือนกันครึ่งหนึ่ง พวกปรสิตแลมนุษย์คือครอบครัวเดียวกัน พวกปรสิตคือทายาทของมนุษย์ ซึ่งชินอิจิไม่เข้าใจและรับไม่ได้กับข้อสรุปนี้ เนื่องจากไม่ยอมรับความจริงที่ว่ามนุษย์และปรสิตเหมือนกัน

เรียวโกะมองว่าถ้าหากวันหนึ่งปรสิต ปศุสัตว์และมนุษย์อยู่ร่วมกัน จะไม่มีความเสมอภาคเกิดขึ้น ในมุมมองของหมู มนุษย์ก็เป็นแค่สัตว์ประหลาดที่เลี้ยงดูมันก็เท่านั้น มนุษย์เป็นสายพันธุ์ที่พูดใหญ่โตว่าทุกชีวิตต้องอยู่ร่วมกัน แต่เมื่อความเสมอภาคไม่มีจะอยู่ร่วมกันได้จริงหรือนอกจากนี้เรียวโกะยังมองว่ามนุษย์นั้นรังแกปรสิต กล่าวคือ แม้พวกปรสิตจะจับมนุษย์กินเป็นอาหาร เป็นอันตรายต่อสังคม แต่ปรสิตเป็นสายพันธุ์ที่ขนาดจะมีชีวิตด้วยตัวเองยังทำไม่ได้ ต้องคอยอาศัยร่างสายพันธุ์อื่นเพื่อเป็นแหล่งอาหารและที่อยู่ ช่างเป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอและไม่สมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้ทามิยะ เรียวโกะจึงขอให้พวกมนุษย์ โดยบอกผ่านชินอิจิว่าอย่ารังแกพวกมันอีกเลย

4.2.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

ในสายตายของปรสิตมักจะมองมนุษย์ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอ เนื่องจากสายพันธุ์ของตนนั้นทั้งแข็งแรงกว่า ว่องไวกว่า แต่ทามิยะมองว่าพวกปรสิตประมาทมนุษย์มากเกินไป ถึงจะอ่อนแอ แต่นั่นก็ไม่ใช่ประเด็น สิ่งที่ปรสิตจะต้องเรียนรู้ก็คือมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตเดียวหนึ่งในล้านชีวิตที่สมองของแต่ละคนไม่เหมือนกัน เมื่อเทียบกันแล้วมนุษย์มีสมองที่ใหญ่กว่า ถ้าหากปรสิตเป็นศัตรูกับสมองเหล่านั้น พวกปรสิตจะแพ้เอาได้

สำหรับเรียวโกะ มนุษย์ก็เป็นแค่อาหาร แต่ก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่น่าสนใจเช่นกัน เหมือนกับที่เรียวโกะคอยสังเกตชินอิจิ หลังจากที่ชินอิจิเจอเหตุการณ์ร้ายๆ ต่างๆ ที่เริ่มเผยด้านมืด บางอย่างในตัวออกมา ซึ่งเรียวโกะคอยเฝ้าดูว่าชินอิจิจะเปลี่ยนไปในทิศทางใด โดยเธอสรุปจากข้อสังเกตของตัวเองได้ว่ามนุษย์มีทั้งดีและไม่ดีปะปนกันไป

4.2.2.3 โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านบวก

เรียวโกะสนใจในความเป็นมนุษย์มากและค้นพบว่ามนุษย์เป็นสายพันธุ์ที่รู้จักคิด และวางแผน ทำให้เรียวโกะสามารถเอาชนะปรลิตสามตัวที่หมายจะฆ่าเธอ สิ่งที่เรียวโกะเรียนรู้ทำให้เธอมีพรสวรรค์ และเผ่าพันธุ์ของปรลิตไม่ได้มีความคิดที่ซับซ้อนเท่ากับมนุษย์ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการศึกษาที่จะหล่อหลอมให้มนุษย์มีศักยภาพในสาขาวิชาต่างๆ โดยในเนื้อเรื่องก็แสดงให้เห็นว่าเรียวโกะสนใจสังคมและการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ของมนุษย์มาก เธอตัดสินใจเข้าไปเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ยังแฝงตัวไปเป็นนักศึกษาในวิชาปรัชญาอีกด้วย

4.3 โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

มุมมองของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์อาจมองได้หลายมุมมอง เนื่องจากสมองของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จิตใจของมนุษย์ก็เช่นกัน ซึ่งในส่วนนี้จะทำให้เราเข้าใจความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ผ่านโลกทัศน์ของตัวละครในเรื่องที่มีต่อผู้อื่น

4.3.1 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรลิต

มุมมองของฝ่ายต่อต้านปรลิตจะตั้งตนเป็นศัตรูกับปรลิต และตัวละครสำคัญในเรื่องอย่างชินอิจิถือเป็นหนึ่งในฝ่ายที่ต่อต้านปรลิต รวมถึงมีกิเองที่แม้จะเป็นปรลิต แต่เมื่อต้องอาศัยอยู่ในร่างของชินอิจิแล้ว หากเจ้าของร่างเป็นอันตรายถึงแก่ความตาย มีกิจะตายไปด้วย ดังนั้นเมื่อมีปรลิตจะเข้ามาทำร้ายชินอิจิเมื่อไหร่ มีกิจะคอยต่อสู้เคียงข้างชินอิจิเสมอ

โลกทัศน์ของมนุษย์ที่ต่อต้านปรลิต มักจะมองกลุ่มคนที่มีจิตใจไร้ความเมตตา หรือมีพฤติกรรมที่โหดร้ายและเป็นภัยต่อสังคมเป็นคนไม่ดีเนื่องจากความคิดและพฤติกรรมต่างจากฝ่ายของตน

เพราะพวกที่ต่อต้านปรลิตจะเปรียบเผ่าพันธุ์นี้แทนความโหดเหี้ยม และไร้เยื่อใยตั้งปีศาจ ผู้ใดก็ตามที่มีคุณลักษณะเหมือนปรลิตก็เหมือนปีศาจในร่างคนนั่นเอง

4.3.1.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.3.1.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

โลกทัศน์ของกลุ่มคนเหล่านี้จะมีมุมมองที่มองมนุษย์ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีค่ามากกว่าสิ่งอื่น เช่นเดียวกับซินอิจิที่ไม่พอใจที่มนุษย์ถูกปรลิตจับกินเป็นผักปลา และเชื่อมาเสมอว่าชีวิตของมนุษย์ไม่ควรต้องมาเจอเหตุการณ์แบบนี้ ถึงแม้ว่ามนุษย์จะไม่ได้ดีไปทุกคน อาจมีดีเลวปะปนกันไป แต่ก็ไม่ควรไม่ดีค่าว่าใครสมควรที่จะตาย และมนุษย์มีความเห็นอกเห็นใจกัน คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ไม่ว่าจะเป็นคนใกล้ตัวหรือคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน เหมือนอย่างตอนที่แม่ของซินอิจิช่วยเหลือเขาเอาไว้ในสมัยเด็ก แม่ของซินอิจิโดนน้ำมันจากกระทะลวกแขนเนื่องจากซินอิจิอยู่ใกล้เตาแก๊สและกระทะกำลังจะหล่นใส่ ทำให้แขนของแม่เขามีแผลเป็นซึ่งซินอิจิมองไปที่แขนของแม่ที่ไรจะรู้สึกผิดอยู่ในใจทุกที

อีกหนึ่งตัวอย่างที่แสดงถึงความเห็นอกเห็นใจของมนุษย์ภายในเรื่องคือตอนที่ซินอิจิห้ามมิให้มิกิข่านักสืบที่ติดตามเขามาสักกระยะหนึ่ง และได้ล่วงรู้ความลับของซินอิจิและมิกิ เขาห้ามมิกิเอาไว้เพราะจะไม่มีมีการฆ่ามนุษย์ไม่ว่าจะเหตุผลไหนก็ตาม อีกทั้งนักสืบยังมีครอบครัวที่ต้องดูแล หากขาดเสาหลักไป ชีวิตของคนที่เหลือในครอบครัวจะต้องลำบากเป็นแน่

โลกทัศน์ของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรลิตจะมองคนที่ร่วมกันต่อสู้กับปรลิตว่าเป็นคนดี จะต้องคุ้มกันกลุ่มคนเหล่านี้ หากมีใครที่เป็นฝ่ายชั่วตรงข้ามจะถือว่าเป็นภัยต่อสังคมทันที เช่นเดียวกับกลุ่มตำรวจและรัฐบาลญี่ปุ่นที่ร่วมมือกันออกมาตรการป้องกันและคอยสังเกตบุคคลที่น่าสงสัยที่คาดว่าน่าจะเป็นปรลิตแฝงตัวเข้ามา พวกกลุ่มคนที่ต่อต้านปรลิตจะทำทุกวิถีทางเพื่อกำจัดปรลิตหรือกลุ่มคนที่มีแนวโน้มจะไปร่วมมือกับปรลิตเพื่อมาทำลายโลกมนุษย์ด้วยกัน หรือแม้แต่คนที่ไม่ฝักใฝ่ข้างปรลิตแต่เมื่อเป็นคนไม่ดี เช่นฆาตรกรโรคจิต ก็ต้องถูกควบคุมหรือถูกประหารชีวิตเพราะจะยอมให้คนในสังคมตกเป็นเหยื่อของพวกเขาคนไรจิตใจเช่นนี้ไม่ได้

4.3.1.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

ฝ่ายที่ต่อต้านปรสิตหรือกลุ่มคนที่อ้างว่าตนนั้นเป็นคนดีของสังคม มักจะมองว่ามนุษย์ต้องแสดงความรู้สึกตลอดเวลาไม่ว่าจะมีความสุขหรือตอนที่เศร้าโศก พวกเขาจะมองว่ามนุษย์นั้นมีจิตใจที่อ่อนโยน จึงทำให้เกิดความรู้สึกต่อสิ่งเร้าต่างๆ แต่ถ้าหากเกิดมีคณๆ หนึ่งไร้ความรู้สึก จะถูกตีค่าว่าทำตัวไม่สมกับเป็นมนุษย์เอาเสียเลย ยกตัวอย่างเช่น ตอนที่ซินอิจิด้องพบเจอกับความตายอยู่บ่อยครั้ง หลังจากที่ต้องเข้ามาเกี่ยวพันกับปรสิต ทำให้จิตใจของเขาด้านชา ไร้ความรู้สึก จนคนรอบตัวอย่างแพนสาวของเขามองว่าเขาเปลี่ยนไป เหมือนจิตใจไม่ใช่คน แม้แต่พ่อของซินอิจิด้องที่สะท้อนใจจากการจากไปของภรรยาของตน เขาต้องกินเหล้าข้อมใจทุกๆ วัน ในขณะที่ลูกชายของตนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ และไม่แสดงอาการเสียใจหรือแม่น้ำตาสัักหดยดยังมี จนเขาต้องถามกับลูกตัวเองว่าจิตใจเป็นหุ่นยนต์ไปแล้วหรือ ซึ่งคำพูดของพ่อซินอิจิด้องก็สามารถตีความได้ว่าการแสดงออกของซินอิจิด้องไม่ใช่การกระทำที่มนุษย์ทั่วไปพึงกระทำ

จากเหตุการณ์ที่ซินอิจิด้องเสียเพื่อนไปเนื่องจากโดนปรสิตทำร้าย ซินอิจิด้องยังคงนิ่งเฉยต่อเหตุการณ์นี้ได้ ถึงแม้ว่าจะไม่แสดงออก แต่ก็ไม่ได้แปลว่าเขาไม่เสียใจ ทว่าในมุมมองของคนนอกอย่างตำรวจที่ทำคดีของเพื่อนซินอิจิด้องที่เสียไป กลับมองว่าซินอิจิด้องมีพฤติกรรมที่ไม่เหมือนเด็กมัธยมปลายทั่วไป ทำไม่ถึงไม่มีที่ท่าเสียใจหรือรู้สึกตระหนกตกใจอะไรเลย ซินอิจิด้องถูกมองว่าผิดมนุษย์มนา อาจกล่าวได้ว่าการที่คณๆ หนึ่งไม่สามารถแสดงอาการต่างๆ ตามที่สังคมต้องการ จำเป็นต้องถูกลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ขนาดนั้นเชียวหรือ

4.3.1.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

ในการ์ตูนพูดถึงการเป็นมนุษย์จะต้องมีความบริสุทธิ์ใจ ช่วยเหลือกันและกัน แต่ไม่ใช่มนุษย์ทุกคนจะที่จะมีความคิดเช่นนั้น เราไม่สามารถบังคับใครได้ว่าทุกคนต้องคิดเหมือนกัน ทุกคนต้องเป็นคนดี มนุษย์จึงสร้างข้อกฎหมายขึ้นมาเพื่อบังคับให้ผู้คนในสังคมไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง

อุระกะมิ เป็นหนึ่งในตัวละครที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ได้มีแต่คนดี เขาเป็นเหมือนตัวแทนของด้านมืดในจิตใจมนุษย์ เป็นฆาตกรต่อเนื้อที่ฆ่าคนเพื่อความสนุก และมองว่ามนุษย์แท้จริงแล้วธรรมชาติสร้างมาเพื่อเข่นฆ่ากันมาเป็นพันกว่าปีแล้ว แต่ก็หยุดฆ่ากัน อาจกล่าวได้ว่าในสมัยก่อนมนุษย์ก็ฆ่ากันฟันแทงในสงคราม แย่งชิงอาณาเขต รวมถึงล่าอาณานิคมอีกด้วย แต่เมื่อสิ้นสุดยุคแห่งสงคราม มนุษย์จึงมองว่าการฆ่ากันนั้นเป็นเรื่องที่ไกลตัว แล้วหันมาต่อสู้กันทางเทคโนโลยีและเศรษฐกิจแทน

4.3.1.3 โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ทางบวก

มนุษย์ที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรลิตจะคอยช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน และจะมองพวกพ้องของตนว่าเป็นคนดี เหมือนอย่างที่มีราโนะ แฟนสาวของชินอิจิมองว่าเขาเป็นคนดี เนื่องจากพวกเขาเป็นพวกที่ไม่ฝึกฝนความรุนแรง ซึ่งในบริบทของสังคม กลุ่มคนที่ใช้ความรุนแรง หรือการทำร้ายผู้อื่น รวมถึงการฆ่าคนตายจะถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ชั่วร้าย จากที่กล่าวมานั้นฝ่ายต่อต้านปรลิตเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ธรรมชาติของมนุษย์เหมือนอย่างอุระกะมิพูด และพวกเขาจะไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเชื่อว่ามนุษย์อย่างพวกเขาเป็นคนดี หากในสังคมไม่มีคนดีหลงเหลือ คอยคิดแต่จะเข่นฆ่ากัน ในโลกนี้คงมีประชากรไม่ถึงครึ่งเป็นแน่

4.3.2 โลกทัศน์ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์โลกผ่านมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนปรลิต

ในมุมมองของมนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนปรลิตก็มีแนวคิดที่น่าสนใจ และเป็นมุมมองที่ทำให้มนุษย์นั้นอาจจะตระหนักอะไรได้บ้าง การศึกษาอีกมุมมองหนึ่งจะทำให้เรียนรู้ข้อผิดพลาด หรือข้อเสียที่ตัวเราเองอาจจะมองไม่เห็น หรือไม่เคยรู้มาก่อน และการมีอยู่ของมนุษย์นั้นมีผลกระทบอะไรบ้าง

4.3.2.1 โลกทัศน์คู่ตรงข้าม

4.3.2.1.1 โลกทัศน์ด้านบวก

แม้ว่าจะเป็นผู้สนับสนุนปรสิติแต่ก็ไม่ได้มองว่ามนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์ที่แย่ ฮีโรคาวะ เป็นหนึ่งในตัวละครที่เป็นมนุษย์ที่มีโลกทัศน์คล้ายกับปรสิติ แต่โลกทัศน์ของเขาก็ไม่ได้มองว่ามนุษย์นั้นเลวร้ายไปเสียทุกอย่างเหมือนอย่างพวกปรสิติ ฮีโรคาวะมองว่ามนุษย์นั้นมีความสามารถ และมีความชำนาญการในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็เทคโนโลยี หรือวิทยาการต่างๆ

ฮีโรคาวะพูดถึงอาวุธปืนของตำรวจที่จะมาล้อมจับตน เนื่องจากถูกเข้าใจว่าเขาเป็นปรสิติ ก่อนที่เขาจะถูกยิงเขาได้พูดถึงการนำอาวุธที่พัฒนาขึ้นมาจากมันสมองของมนุษย์ควรไปใช้ให้ถูกทาง

4.3.2.1.2 โลกทัศน์ด้านลบ

มนุษย์ที่สนับสนุนปรสิติจะมองมนุษย์เหมือนกับฝั่งปรสิติ กล่าวคือมองว่ามนุษย์เป็นพิษต่อโลก และเชื่อว่ามวลมนุษย์จำเป็นต้องลดจำนวนอย่างเร่งด่วน ทั้งปัญหามลพิษที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นปัญหาฝุ่นควัน ปัญหาโลกร้อน หรือสภาพแวดล้อมที่กำลังมีสัตว์บางชนิดสูญพันธุ์ หากมนุษย์ยังใช้ทรัพยากรจากธรรมชาติอย่างไม่รู้จักพอ โลกอาจจะถึงคราวสิ้นสุดลงได้ ซึ่งฮีโรคาวะคิดว่าปัญหาสภาพแวดล้อมมีภัยเสียยิ่งกว่าการฆาตกรรมเสียอีก ถ้าหากมนุษย์ไม่ใช้จุดสูงสุดของห่วงโซ่อาหาร พวกปรสิตินี้แหละที่จะเป็สิ่งที่คืบสมดุลที่สมบูรณ์แบบที่สุด

4.3.2.2 โลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ

โลกทัศน์ของฝ่ายที่สนับสนุนปรสิติมักจะมองว่ามนุษย์เป็นศัตรูต่อสภาพแวดล้อม คอยทำลายธรรมชาติไม่มีที่สิ้นสุด และใช้ความรุนแรงในการจัดการสิ่งต่างๆ ฮีโรคาวะจึงต้องการให้ปรสิติเข้ามาทำหน้าที่ในการรักษาสมดุลของโลกโดยการกำจัดมนุษย์ แต่ถึงต้องการกำจัด

เพียงใด ประสติดก็ต้องการร่างของมนุษย์เพื่อใช้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย อีกทั้งประสติดที่เข้ามายึดร่างของมนุษย์ก็ไม่สามารถสืบพันธุ์ได้ ปฏิเสธไม่ได้ว่าสุดท้ายแล้วสิ่งมีชีวิตทั้งสองก็ต้องพึ่งพากัน

4.3.2.3 โลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง : โลกทัศน์ด้านลบ

มนุษย์ที่เป็นฝ่ายสนับสนุนประสติดอย่างอิโรคาจะมองว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มาจากน้ำมือมนุษย์ เราควรคิดถึงความสำเร็จของสิ่งมีชีวิตอื่นนอกจากมนุษย์บ้าง แบบนั้นถึงจะเรียกว่าสัตว์ประเสริฐอย่างแท้จริง มนุษย์เอาแต่คิดว่าตัวเองถูกเสมอ แล้วสิ่งที่ถูกต้องที่แท้จริงนั้นมียู่หรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับประสติดที่อาศัยในร่างมนุษย์เพื่อรักษาสมดุลโลกแล้ว มนุษย์นี่แหละที่เป็นสวะของโลกใบนี้ หรือเรียกอีกอย่างว่า “ประสติดเดรัจฉาน” ซึ่งเป็นคำเรียกที่ตรงตามชื่อเรื่องของการ์ตูนเรื่องนี้

4.4 สรุปท้ายบท

จากการศึกษาโลกทัศน์ทั้งของมนุษย์และประสติด ทำให้สามารถมองเห็นคุณค่าของสิ่งมีชีวิตต่างๆ รวมถึงตัวมนุษย์เอง และรับรู้โลกทัศน์ที่มีมากกว่าด้านบวกและด้านลบ ไม่มีใครดีไปเสียหมด และก็ไม่มีใครเลวร้ายไปเสียหมด เฉกเช่นประสติดที่ปรากฏในเรื่อง แม้ว่าผู้คนจะมองว่าพวกมันคือปีศาจร้ายที่เข้ามาทำร้ายมนุษย์โลก เป็นเผ่าพันธุ์ที่สามารถฆ่าคนได้เพียงเสี้ยววินาที ในทางตรงข้าม พวกมันก็เป็นสิ่งมีชีวิตที่อ่อนแอ และไม่สมบูรณ์เช่นกัน พวกมันไม่สามารถใช้ชีวิตได้ด้วยตัวเอง ต้องคอยอาศัยร่างของสิ่งมีชีวิตอื่น โดยเฉพาะมนุษย์ และไม่สามารถสืบพันธุ์ได้อีกด้วย อีกทั้งยังมีความคิดที่ไม่ซับซ้อนเท่ากับมนุษย์

ส่วนมุมมองของมนุษย์ที่มีความคิดพื้นฐานว่าชีวิตของมนุษย์นั้นมีค่า แท้จริงแล้วก็ยังเป็นมนุษย์เองที่เป็นคนกำหนดและตีคุณค่าให้ตนเองพร้อมกับตีคุณค่าให้สิ่งมีชีวิตอื่นโดยลำดับความสำคัญไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามคำพูดของทามิยะ เรียวโกะที่เคยพูดกับชินอิจิว่ามนุษย์และปศุสัตว์จะอยู่ร่วมกันได้ แต่ความเสมอภาคจะไม่เกิดขึ้น เฉกเช่นเดียวกับประสติดที่แฝงตัวมาอยู่ในสังคมมนุษย์ การลอกเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ และต้องคอยอยู่หลบๆ ซ่อนๆ ไม่ให้ผู้ใดได้ล่วงรู้ความลับ หากถูกจับได้ว่าเป็นประสติดจะถูกกำจัดทันที ซึ่งในส่วนนี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาวะสุขภาพของมนุษย์ในปัจจุบัน ประสติด

เปรียบเสมือนเชื้อโรคในร่างกาย หากมีมากเกินไปจะส่งผลเสียต่อร่างกายได้ มนุษย์จึงคิดค้นยาที่กำจัดสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ออกไป ปรสิดในเรื่องก็ต้องถูกกำจัดออกไปเช่นกัน

มนุษย์มีสมองที่ใหญ่กว่าสิ่งมีชีวิตอื่นและสมองแต่ละคนไม่เท่ากัน ทำให้เกิดวิวัฒนาการ และเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกเกิดขึ้นมากมาย โดยเฉพาะอาวุธต่างๆ ที่นำมากำจัดปรสิดในเรื่อง สิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์สามารถควบคุมสิ่งมีชีวิตอื่น และสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ จากคำพูดของฮิโรคาวะที่เป็นมนุษย์ที่มีโลกทัศน์แบบปรสิดที่บอกว่ามนุษย์เป็นพิษต่อโลก ทำให้ตระหนักได้ว่าหากวันใดวันหนึ่งที่ธรรมชาติไม่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่ไม่รู้จักพอ วันนั้นจะถึงคราวที่มนุษย์จะใช้ชีวิตอย่างยากลำบาก และเมื่อวันที่เผ่าพันธุ์ของเราไม่สามารถรักษาสมดุลของสภาพแวดล้อมได้ อาจถึงเวลาที่มนุษย์จะต้องสูญพันธุ์

การ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ได้ทำให้เรารู้โลกทัศน์ของตัวละครที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ชมได้คิดและวิเคราะห์ตามตัวละครที่ปรากฏในเรื่องว่าแท้จริงแล้วเผ่าพันธุ์แต่ละเผ่าพันธุ์ไม่ได้เลวร้ายไปกว่ากัน ทุกชีวิตไม่ว่าจะเป็นมนุษย์ ปรสิด หรือสัตว์อื่นๆ ที่อาศัยบนโลกใบนี้ล้วนประาะบางด้วยกันทั้งสิ้น สิ่งสุดท้ายที่จะทำได้คือการ “พึ่งพากันจนวาระสุดท้ายของชีวิต”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาโลกทัศน์ของทั้งมนุษย์และปรสิตผ่านตัวละครในเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลจากเนื้อเรื่องและโลกทัศน์ของตัวละครมาวิเคราะห์ โดยการดูเรื่องนี้ไม่ใช่เพียงแต่ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเท่านั้น แต่จะทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้ถึงข้อความที่การ์ตูนเรื่องนี้สื่อถึง โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาโลกทัศน์หลายมุมมองไม่ว่าจะเป็นโลกทัศน์ระหว่างมนุษย์กับปรสิต โลกทัศน์ระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยง โลกทัศน์ระหว่างปรสิตและมนุษย์ หรือโลกทัศน์ระหว่างมนุษย์และมนุษย์ ทำให้ทราบว่ามนุษย์นั้นมักมองตัวเองเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากมีความรู้ ความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยี และตีคุณค่าของชีวิตเผ่าพันธุ์ตนเองให้สำคัญกว่าสิ่งมีชีวิตอื่น และจัดลำดับความสำคัญลงมาตามลำดับ ยิ่งสิ่งมีชีวิตได้อยู่ใกล้ชิดกับมนุษย์ในชีวิตประจำวันมากที่สุดจะยิ่งสำคัญ หากมีสิ่งมีชีวิตที่เป็นภัย มนุษย์ก็จะต้องกำจัดทิ้งเหมือนอย่างปรสิตที่ปรากฏในเรื่อง หรือปรสิตที่อยู่ในร่างกายของคนเรา อาทิ พยาธิ นอกจากนี้มนุษย์ยังมีความเชื่อที่ว่าส่วนใหญ่คนเราทุกคนล้วนเป็นคนดี สิ่งใดที่ถูกตัดสินว่าดี จะนำพาความสุขมาให้แก่ผู้คน และหากมีใครที่ต่อต้านกับแนวคิดที่คนส่วนใหญ่ยึดมั่น จะถูกตัดสินว่าเป็นคนไม่ดีหรือเป็นศัตรู

โลกทัศน์ที่ปรากฏมีทั้งหมด 3 ชนิด กล่าวคือ โลกทัศน์คู่ตรงข้าม หรือโลกทัศน์ด้านบวกและด้านลบ โลกทัศน์แบบผสม หรือโลกทัศน์ที่มีทั้งบวกและลบ และโลกทัศน์สุดท้ายคือโลกทัศน์ที่มีน้ำหนักไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งโลกทัศน์เหล่านี้จะทำให้เห็นข้อความที่ผู้ผลิตการ์ตูนเรื่องนี้ต้องการจะส่งสารอะไรบางอย่างให้ผู้ชมรับรู้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านสุขภาพ เทคโนโลยี ประโยชน์นิยม และโลกทัศน์ของผู้ผลิตการ์ตูน

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาโลกทัศน์และมุมมองของทั้งมนุษย์และปรสิต นอกจากจะทำให้ทราบถึงมุมมองที่แตกต่างกันแล้ว โลกทัศน์ที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่องนี้ยังสามารถแสดงข้อความที่สื่อถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

5.2.1 โลกทัศน์ที่สื่อถึงสุขภาพ

การมีอยู่ของปรสิตในเรื่องที่เข้ามาแฝงตัวอยู่ในสังคมของมนุษย์ด้วยการเข้ามายึดในร่างและคอยจับมนุษย์กินเป็นอาหาร ปรสิตเหล่านี้เป็นเหมือนภาพแทนของปรสิตจำพวก พยาธิ ที่เข้ามาอยู่ในร่างกายมนุษย์ โดยพยาธิสามารถเข้ามาในร่างกายมนุษย์ได้หลายทางที่สำคัญ เช่น ปาก จากการกินอาหารไม่ปรุงสุก หรือไชเข้ามาตามผิวหนัง เมื่อร่างกายมีพยาธิหรือปรสิตมากเกินไปจะส่งผลเสียต่อสุขภาพ และยังแย่งสารอาหารจากร่างกายของโฮสต์อีกด้วย ทำให้ร่างโฮสต์ที่ปรสิตอาศัยอยู่สุขภาพทรุดโทรมลงได้ เช่น เจ็บและบวมตามผิวหนัง เจ็บหน้าอก ไอเป็นเลือด ปวดศีรษะ มนุษย์จำเป็นต้องกำจัดสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ออกไปจากร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการไปพบแพทย์เพื่อให้แพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้โดยเฉพาะรักษา หรือจะเป็นการขอคำปรึกษาจากเภสัชกรแนะนำวิธีรับประทานยาถ่ายพยาธิอย่างถูกวิธี

ปรสิตที่ปรากฏในเรื่องก็ต้องถูกกำจัดเช่นกัน เนื่องจากมนุษย์มองว่าพวกมันเป็นสิ่งมีชีวิตที่อันตราย วิธีการกำจัดพวกมันจะต้องใช้อาวุธปืน หรือของมีคมเพื่อทำลายชีวหัวใจของร่างโฮสต์ที่ปรสิตอาศัยอยู่

5.2.2 โลกทัศน์ที่สื่อถึงเทคโนโลยีและวิทยาการ

ภายในเรื่องจะแสดงให้เห็นเทคโนโลยีต่างๆ ที่สรรค์สร้างมาจากฝีมือของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นเป็นตึกกรมบ้านช่องที่ทันสมัย เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน เครื่องมือสื่อสาร ขนส่งสาธารณะที่อำนวยความสะดวก ง่าย รถไฟฟ้า รถยนต์ และอาวุธ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มาจากการใช้ความรู้ เครื่องมือ ความคิด หลักการ เทคนิค ความรู้ ระเบียบวิธี กระบวนการทดลองจน ผลงานทางวิทยาศาสตร์ทั้งสิ่งประดิษฐ์และวิธีการ มาประยุกต์ใช้ในระบบงานเพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น โดยมีแค่เผ่าพันธุ์มนุษย์เท่านั้นที่สามารถคิดค้นและพัฒนาสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาได้

อาวุธปืนที่ทันสมัยและมีหลากหลายชนิดที่มนุษย์ใช้ตอบโต้ปรสิตในเรื่องก็แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งยังมีนักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านปรสิตเข้ามาให้ความร่วมมือกับรัฐบาล โดยพัฒนาเครื่องมือที่สามารถตรวจวัดได้ว่าบุคคลใดเป็นปรสิตที่แฝงตัวเข้ามา

5.2.3 โลกทัศน์ที่สื่อถึงประโยชน์นิยม

ประโยชน์นิยมเป็นทฤษฎีทางจริยศาสตร์ที่ถือเอาประโยชน์สุขเป็นเกณฑ์ตัดสินความผิดถูก ชั่วดี กล่าวคือ การกระทำที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดแก่คนจำนวนมากที่สุด ถือเป็นการกระทำที่ดี โดยสาระสำคัญของประโยชน์นิยมถือว่าความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับมนุษย์ ความสุขจึงเป็นตัวตัดสินว่าการกระทำดี ไม่ดี ควร ไม่ควร ถูกหรือผิด ดังนั้น ถ้าการกระทำใดที่กระทำแล้ว ให้ประโยชน์สุขมากกว่าก็ถือว่าการกระทำนั้นดีกว่า และควรกระทำมากกว่า อนึ่ง ประโยชน์สุขในที่นี้มีได้หมายถึงประโยชน์สุขของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่หมายถึงประโยชน์สุขของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ตัวละครในเรื่องที่เป็นฝ่ายต่อต้านปรสิตมองว่าบุคคลที่สนับสนุนปรสิตเป็นคนไม่ดี เถก เช่นเดียวกันปรสิตที่จะเข้ามาทำลายอารยธรรมของมนุษย์ ฝ่ายต่อต้านจึงต้องหาวิธีโต้กลับและกำจัดเหล่าปรสิต โดยเชื่อว่าการเข้ามาสร้างความหวาดกลัวให้กับผู้คนในสังคมไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำ และการสูญเสียจะพรากความสุขของผู้คนไป

5.2.4 โลกทัศน์ของผู้ผลิตการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu

ผู้ผลิตนิยายหรือการ์ตูนส่วนใหญ่มักจะสอดแทรกโลกทัศน์ไว้ในผลงานของตัวเองเสมอ ในส่วนของเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu หรือในชื่อภาษาไทย ปรสิตเดรัจฉาน ผู้ผลิตได้นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับมนุษย์ ว่าแท้จริงแล้วมนุษย์เป็นเผ่าพันธุ์ที่ประเสริฐหรือเลวร้ายกันแน่ โดยสิ่งที่จะมาพิสูจน์ธาตุแท้ของมนุษย์ก็คือปรสิตในเรื่องนั่นเอง

ภายในเรื่องได้พูดถึงความเป็นสัตว์ประเสริฐของมนุษย์ และยกย่องว่าชีวิตของมนุษย์มีค่ามากกว่าสิ่งใด ไม่ควรที่จะต้องถูกปรสิตฆ่าเหมือนผัก ปลา เช่นนี้ แต่ผู้ผลิตก็ทำให้ได้ถูกคิดในอีกมุมหนึ่งว่า

แล้วชีวิตของพวกเขา ไม้ ก่า ไม้มีค่าเช่นนั้นหรือ อีกทั้งยังสื่อให้เห็นว่ามนุษย์ชอบตีคุณค่าของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ผ่านตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง

แม้ว่ามนุษย์จะอ่อนแอกว่าปรสิต แต่มนุษย์ก็มีมันสมองและความคิดของแต่ละคน เป็นเผ่าพันธุ์ที่คิดซับซ้อนและรู้จักวางแผน ทำให้เห็นความยิ่งใหญ่ของมนุษย์ที่สุดท้ายแล้วปรสิตก็แพ้มนุษย์ ไม่มีสิ่งใดสามารถเอาชนะเผ่าพันธุ์นี้ได้เลย อ้างอิงจากฉากที่ชินอิจิสู้กับโกโต ปรสิตที่แข็งแกร่งที่สุด โดยชินอิจิใช้เหล็กแหลมที่หยิบมาจากกองเผาขยะหลังภูเขาซึ่งมีสารปนเปื้อนของไฮดรอเจนไซยาไนด์ แทะเข้าไปยังร่างของศัตรูทำให้ร่างกายของปรสิตเป็นพิษ

สุดท้ายผู้ผลิตก็ได้สื่อข้อความถึงการดำรงชีวิตของมนุษย์ว่าสิ่งที่ขับเคลื่อนพวกเราเป็นเพียงแค่ความพอใจเท่านั้น สุดท้ายแล้วการที่มนุษย์บอกว่ารักโลก และต้องรักษาสภาพแวดล้อมให้ดีที่สุดก็เป็นเพียงข้อแก้ตัวของมนุษย์เท่านั้น เพราะมนุษย์กลัวว่าตัวเองจะสูญเสียพันธุ์หากไร้ซึ่งสภาพแวดล้อมที่ดี

5.3 ข้อเสนอแนะของผลการวิจัย

จากการศึกษาโลกทัศน์ต่างๆ ผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu ในงานวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่าการ์ตูนเรื่องนี้ได้ผลดีขึ้นมาไม่ใช่เพียงเพื่อให้ความบันเทิงด้วยการใส่ฉากต่อสู้กันระหว่างมนุษย์และปรสิตอย่างเดียวเท่า แต่ภายในเรื่องยังแฝงโลกทัศน์ต่างๆ ที่มองจากหลายมุม ทำให้ผู้ชมสามารถตระหนักถึงข้อเท็จจริงบางเรื่องได้ อีกทั้งในเรื่องยังมีการตั้งคำถามเชิงปรัชญาอีกมากมาย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า หากมองลึกลงไป และนำสิ่งที่ปรากฏในเรื่องมาวิเคราะห์ เราจะเห็นข้อความที่ผู้ผลิตการ์ตูนเรื่องนี้ต้องการจะสื่อเอาไว้ได้ หากนำข้อความเหล่านั้นมาพิจารณาถึงข้อเท็จจริงแล้วการ์ตูนจะเป็นมากกว่าแค่การ์ตูน เหมือนที่ผู้ใหญ่หลายคนอาจจะมองว่าการ์ตูนเป็นสื่อที่ผลิตขึ้นมาเพื่อความบันเทิงสำหรับเด็กเท่านั้น

การ์ตูนเรื่องนี้ไม่ได้พูดถึงแค่มนุษย์กับมนุษย์ แต่ยังพูดถึงมนุษย์กับสิ่งมีชีวิตอื่นที่นอกเหนือจากมนุษย์ และจะนำไปสู่การศึกษาสิ่งใหม่ๆ อาทิ สิ่งมีชีวิตจากต่างแดน วิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจต่อไป

บรรณานุกรม

1. สื่อสิ่งพิมพ์

หนังสือ

ภาษาไทย

กนก จันทร์ทอง. (2541). **สิ่งแวดล้อมศึกษา : ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม**. พิมพ์ครั้งที่ 3. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ซัชชัย คุ่มทวีพร. (2541). **จริยศาสตร์ : ทฤษฎี และการวิเคราะห์ปัญหาทางจริยธรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท มายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.

ภาษาอังกฤษ

C.E.M JOAD (2521). **PHILOSOPHY**. อ้างถึงใน วิทย์ วิศทเวทย์. (2537). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ดุชนิพนธ์

บัณฑิต ไกรวิจิตร. (2559). **การเผชิญกับภาพแทนของกะเหรี่ยงโผล่วในเขตพันธุ์รักษาสัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร**. ปรัชญาดุชนิพนธ์บัณฑิต. สหวิทยาการ. วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

LooKeyPeople. (2557). **บทความพิเศษ “Kiseijuu ปรลิต” วิเคราะห์ฉบับสมบูรณ์**. สืบค้นจาก <https://pantip.com/topic/32804350>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาวจณิสตา ชีวะบุตร
วัน เดือน ปีเกิด	15 สิงหาคม 2539
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	21/2 ถนนนวมากาศ 37 ซอยแม่พระ3 แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กทม. 10150

ประวัติการศึกษา

2561 – 2562	ศึกษาแลกเปลี่ยนที่ มหาวิทยาลัยโตโต ประเทศญี่ปุ่น
2558 – ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเลือกญี่ปุ่น
2552 – 2557	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร สายภาษาอังกฤษ – ฝรั่งเศส

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาวจณิสตา ชีวะบุตร
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเลือกภาษาญี่ปุ่น
ภาคนิพนธ์	การศึกษาโลกทัศน์ของมนุษย์และปรสติดผ่านการ์ตูนเรื่อง Kiseijuu: Sei no Kakuritsu
อาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาทยา อยู่คง
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	21/2 ถนนวุฒากาศ 37 ซอยแม่พระ 3 แขวงบางค้อ เขต จอมทอง กทม. 10150
หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้	0939267009

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่ง พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุคุ้มครองสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาวจณิสตา ชีวะบุตร)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....